

ROHATECKÝ SVĚT

28. ročník - číslo 4/2024

Téma: Svatby v Rohatci

Obsah

ÚVODNÍK	3
OBECNÍ ZPRÁVY	4
• Kalendárium	4
• Matrika	4
• Svatby v obci Rohatec v období 2004 – 8/2024:	4
• Únik z Rohatca – 1. turnus Příměstských táborů	5
• Jumanji! Vítej v džungli! - 2. turnus Příměstských táborů	6
• Olympijské hry – 3. turnus Příměstských táborů	7
TÉMA: SVATBY V ROHATCI	8
• Matriky po druhé světové válce	8
• Zasej jednu spomínám	9
• Zvyky a jídla při rohateckých svatbách	10
• Není svatba jako svatba	11
• Jak tehdy ty svatby vypadaly	12
• Svadba	12
ŠKOLSTVÍ	16
• Hravé odpoledne s budoucími školáky	16
• Devátá třída v Praze	16
• Kulturní zážitek – MFF Strážnice 2024	17
• Memoriál Jožky Stančíka	17
KULTURA	18
• Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora	18
• První Dětské hody v Rohatci	18
KUKÁTKEM DO KNIHOVNY	19
• Pasování prvňáčků na čtenáře knihovny	19
• Virtuální univerzita třetího věku (VU3V)	20
• Nové knihy	21
• Doplněte vhodně scházející křestní jméno	21
MUZEA A GALERIE SVĚTA	22
• Irská národní galerie v Dublinu	22
FARNÍ OKÉNKO	23
• Příměstský tábor	23
• Zprávičky	23
• Poděkování	24
• Manželství není jen lidský vynález	24
SPOLKY	25
• Výlet Klubu důchodců na Břeclavsko	25
• Co bylo a co bude. TFA sezona je v polovině	26
• Květinový bál	27
• Chovatelský hatrick našl mladé chovatelky	28
OD NAŠICH PŘÍSPĚVATELŮ	28
• Nejlepší předcvičovatelka je paní Ante Slezáková	28
• Ať žije naše cvičitelka Ante!	29
• Morava, vodní tepna na cestě do světa	29
• Jen tak na okraj ...	31
• Nemocnice TGM Hodonín informuje	32
SPORT	33
• Mistryni Evropy naše Lilien Janečková	33
• Petr Stoklasa – modelář z Rohatce	33
• Rohatec na mistrovství Evropy	34
• Proběhl letní příměstský tábor pro děti v areálu Slavoje v Cihelnách	34
• Představujeme hráče	35
• Co Slavoj Rohatec připravuje pro své fanoušky a příznivce v ročníku 2024/2025	36
• Slavoj Rohatec zakládá B mužstvo od sezony 2024/2025	36

Úvodník

Úroda jablek i olympijských medailí je letos špatná. Ovocnáři hlásí nejhorší úrodu za posledních sto let. V lehké nadsázce lze říct, že v Bibli se píše po jejich ovoci je poznáte. Co máme tedy očekávat? Začátkem července přišly vlny veder, které se nás drží dodnes. Mnozí si stejně jako já připomněli, že v létě je nám teplo a v zimě zase zima. Plovárny se otevřely, ale okurková sezóna nezačala, protože v dnešní době je stále o čem psát. Třeba o okurkové sezóně. Nebo o tom, jak naši rohatečtí čápi již odletěli a my nevíme kam přesně.

Naše kaplička u školy se opět začala domalovávat a místy i překvapuje. Na nedalekém Náklu stojí nová socha. Kníže Mojmír první. Založil slavný rod a vyhnal svého času slovenského Pribinu, který nemá nic společného s oblíbeným Pribináčkem, kterého proslavil film Ať žijí duchové. Pro nacionalisty ze Slovenska ani nic společného s Pribináčkem. Ve Strážnici se začala opravovat Skalická brána a možná i Veselská. Jejich střelny pro děla jistě chránily i Rohatec od dávných zlotřilců. Někdy lépe, jindy hůře.

Čeští vědci jako první zobrazili reálně chromozom. Pomocí elektronového mikroskopu, kde nastavili díky umělé inteligenci nové speciální podmínky. Ty asi měli lékaři. Tvrdí, že hormony způsobují nadváhu. Podle mě ji způsobuje to, co sníme a kolik toho je. Za posledních 100 let se naše lidská populace na Zemi zečtyřnásobila. Před dvěma lety jsme dosáhli 8 miliard obyvatel. V Řecku díky prázdným místům na pracovním trhu a nízké produktivitě práce zvažují šestidenní pracovní týden a v Evropské unii vznikla nová frakce Patriotů. V jednotlivých zemích tyto strany většinou považují za exoty. O Patrioty třeba zažádala Západ Ukrajina. Místo nich ale přijel do Kyjeva Viktor Orbán.

Tento rok je výročí 80 let od operace Valkýra a neúspěšného atentátu na Adolfa Hitlera a 55 let od přistání na Měsíci. Teď se zjistilo, že jsou na Měsíci jeskyně. Možná bude jednodušší prozkoumat

nitro Měsíce než ukončit války na Zemi. Ti, co tady nejhlasitěji mluví o míru mlčí, když Putin bombarduje dětskou nemocnici, kde se léčí malí onkologičtí pacienti. Ticho umí hodně o lidech prozradit.

Sluneční bouře vyřadila chytré traktory za oceánem. Po ztrátě GPS signálu prostě jen zůstaly stát na poli. To by se našim starým dobrým Zetorům stát nemohlo. Netřeba si současnost vždy barvit narůžovo. Milan Lasica kdysi říkal, že někteří muži se odbarvují, aby vypadali mladší, a výsledek je, že vypadají odbarveně.

Antropologové k nám promlouvají a myslí si, že sdílení vkusu je stále těžší. Asi víme i odpověď na to, co je stále lehčí. Nevkusní jsou politici, kteří v rámci volební kampaně prezentují muže tmavé pleti se zakrváceným nožem. Že je to tak, pane Okamuro? Když politici vsadí na nejnižší pudy obyvatel, není to dobré. Strašit a nabízet rychlé řešení. Antisemitismus se místo muzeí o holocaustu objevuje stále častěji na veřejnosti. Bohužel i na univerzitách po celém světě a pařížský rabín vyzývá židy k emigraci do Izraele. Tam se ale bojuje...

Patron našeho chrámu svatý Bartoloměj cestoval po světě, hlásal evangelium a uzdravoval nemocné. Uvádí se, že hlavně choromyslné. Možná bychom dnes tohoto apoštola a mučedníka potřebovali. Jedna lidová pranostika říká, že sv. Bartoloměj zavádí mraky a činí konec bouřkám. Nevím, jestli je to myšleno symbolicky. Jestli ano, tak zažeňme mraky v našich myslích a bouřky na obloze divokých představ.

Hezké a inspirativní dny.

Stanislav Zela, šéfredaktor

Obecní zprávy

Kalendárium

25. - 26. 8.	Krása výšivky - výstava	muzeum Rohatec
25. 8.	Bartolomějské hody	areál u KD
30. 8.	Hodková zábava	kulturní dům
31. 8.	Koncert Rohatec III	areál TJ Slavoj
31. 8.	Po hodový turnaj	tenisové kurty Kolonie
1. 9.	Krása výšivky - výstava	muzeum Rohatec
7. 9.	Přehlídka mužský sborů	areál letního kina
7. 9.	Dětský den	kynologický areál
7. 9.	Ukončení prázdnin	hospoda U Pagáča
14. 9.	Rozloučení s létem pro děti	kynologický areál
18. 9.	Zločin v harmonii – divadlo	kulturní dům Kolonie
28. - 29. 9.	Výstava drobného zvířectva ČSCH	chovatelský areál
28. 9.	Turnaj o pohár starosty obce	tenisové kurty Kolonie
6. 10.	Prodejní výstava minerálů	muzeum Rohatec
9. 10.	Přednáška Lisabon	knihovna Rohatec
11. 10.	Den seniorů	kulturní dům Rohatec
12. 10.	O pohár obce Rohatec-závody v poslušnosti	kynologický areál
13. 10.	Prodejní výstava minerálů	muzeum Rohatec
19. 10.	Guláš Fest	hospoda U Pagáča
20. 10.	Prodejní výstava minerálů	muzeum Rohatec
29. 10.	Lampionový průvod	
1. 11.	Přednáška Strážci tajemství	knihovna Rohatec

Matrika

Narození: 7

Úmrtí: Věra Rybecká, 88 let
Eva Šumberová, 77 let
Bronislav Rosypálek, 69 let
František Todt, 78 let
Milan Koplík, 71 let

Zlatá svatba: Dušan & Jaroslava Čachotští

Sňatky v matričním obvodu Rohatec:

Rohatec: Pavel Zálešák & Světlana Bělochová
Dominik Pelikán & Denisa Mazourková
Lukáš Bolfík & Adriana Chludilová
Martin Gajda & Kamila Antošová
Massimiliano Mostosi & Michaela Vozdecká
Jiří Rybka & Michelle Carol Hájková
Vojtěch Pošvař & Lenka Hrdličková

Sudoměřice: Martin Martinusík & Monika Marková

Svatby v obci Rohatec v období 2004 – 8/2024:

r. 2004 – 10 sňatků
r. 2005 – 8 sňatků
r. 2006 – 14 sňatků
r. 2007 – 14 sňatků
r. 2008 – 11 sňatků
r. 2009 – 13 sňatků
r. 2010 – 5 sňatků
r. 2011 – 4 sňatky
r. 2012 – 6 sňatků

r. 2013 – 2 sňatky
r. 2014 – 4 sňatky
r. 2015 – 2 sňatky
r. 2016 – 5 sňatků
r. 2017 – 9 sňatků
r. 2018 – 11 sňatků
r. 2019 – 12 sňatků
r. 2020 – 14 sňatků
r. 2021 – 9 sňatků

r. 2022 – 16 sňatků
r. 2023 – 20 sňatků
r. 2024 – 20 sňatků
k datu 24. 8. 2024 včetně

Celkem za období 2004 - k datu 24. 8. 2024 – 209 sňatků.

V září jsou ještě naplánovány 3 sňatky.

Únik z Rohatca – 1. turnus Příměstských táborů

V prvním turnusu s názvem Únik z Rohatca od 1. 7. do 4. 7. 2024 se děti pokoušely rozluštit spoustu hádanek, labyrintů a únikových her. Po celý týden je doprovázel skřítek Mlynáček, který se první den nejdříve ztratil na základní škole a kterému musely děti pomoci uniknout. Zároveň se jim podařil vyluštit kód, který byl pro ně důležitý a musely si jej zapamatovat až do konce tábora.

Druhý den nás Mlynáček zavedl na okraj obce. Podél cyklostezky, aleje a kolem bobra nachystal pro děti kvíz, který se jich ptal na obec Rohatec, její tradice a krásy okolí. Děti u každé odpovědi našly znaky, které pečlivě přepisovaly do luštících kartiček. Na konci stezky je Mlynáček požádal, aby mu postavily domeček. Opět si musely zapamatovat tajemku, kterou za pomoci Morseovy abecedy vyluštily a z jednotlivých písmenek poskládaly jedno slovo.

Třetí den se vydaly na výlet do lednického parku, kde v další únikové hře musely zachránit princeznu Apolenku před duchem. Úniková hra vedla celým lednickým parkem a děti musely plnit jednotlivé úkoly za pomoci vedoucích, kteří tyto odpovědi zapisovali do aplikace v mobilním telefonu. Jako bonus dostaly od pořadatelů únikových her v Lednici tipy, rady a návod, jak vytvořit vlastní únikovou hru kdekoliv budou chtít a pro kohokoliv budou chtít.

Poslední den patřil týmové spolupráci při tvoření různých úkolů a únikových her pro své kamarády. A tak se jedna skupina vydala cestou únikové hry, která je dovedla k pirátské kotvě. Tu piráti ztratili při plavbě mořem. Druhá skupina vymyslela sadu hádanek, labyrintů a úkolů, které měly děti rozluštit. V posledním úkolu musely využít ony kódy, které pečlivě celý týden střežily v hlavách, aby se dostaly ke svému celotáborovému pokladu. Ten byl schovaný v truhle, kolem které děti celý týden chodily a pořád

se zvědavě vyptávaly, kdy už si ji budou moci otevřít.

Ačkoliv nás bylo v prvním turnuse velice málo a byl zkrácen o jeden den

díky státnímu svátku, i tak jsme si užili spoustu logické zábavy, hádanek, únikovek a tvoření.

Tereza a Dita

Jumanji! Vítej v džungli! - 2. turnus Příměstských táborů

Druhý turnus příměstského tábora (8. 7. - 12. 7. 2024) se nesl v duchu tajemné hry Jumanji. Každý den měly děti možnost zažít dobrodružný program, který rozvíjel týmovou spolupráci, kreativitu a fyzickou zdatnost účastníků. Děti během tábora plnily úkoly, trénovaly zdatnost a setkávaly s různými výzvami.

V pondělí a úterý zdolávaly překážky a opičí dráhy, které pro ně vedoucí připravili, ale také pracovaly na vytvoření vlastního „avataru“ neboli své identity. Vyráběly si své vlastní kostýmy a rozdělovaly si role, které v úterý odpoledne předvedly v naší talent show. I přes nervozitu a velké publikum, neboť na závěrečné představení byli přizváni i rodiče, měla show velký úspěch. Každý účastník tábora, ať už s velkou nebo malou rolí, splnil tuto výzvu na výbornou.

Ve středu jsme vyrazili na celodenní výlet do ZOO Brno a do „džungle“, kde jsme prostřednictvím virtuální expedice mohli téměř na dosah ruky vidět jaguára, žirafy, slony a jiná zvířata. Někteří z nás tuto zkušenost zažili poprvé a určitě nás všechny, i přes počáteční nedůvěřivost, nadchla. Jsme rádi, že jsme ji ještě stihli, neboť jsme se dozvěděli, že tuto aktivitu v budoucnu ZOO Brno již z finančních důvodů nabízet nebude.

Ve čtvrtek a pátek pokračovala soutěživá atmosféra, zasoutěžit si přišel i pan starosta a popravdě nebylo vůbec lehké ho

porazit! Děti si také otestovaly své vědomosti v přírodovědeckém kvízu. Po splnění daných úkolů byly vždy odměněny korálky, které si v pátek navlékly na táborový náramek. Tento náramek jim symbolicky dovolil opustit hru Jumanji a vrátit se zpět do reálného světa. Jako odměnu za své celotýdenní úsilí děti obdržely čestný diplom, svítilnu a kompas, které jim pomohou najít cestu na svých dalších dobrodružstvích.

Byl to týden plný nejen zábavy a her, ale také se zde dozvěděly něco o sobě, možná zjistily svůj skrytý talent, navázaly nová přátelství a odnesly si vzpomínky, které jim zůstanou na celý život.

Jana, Jolana, Kristýna

Olympijské hry – 3. turnus Příměstských táborů

Třetí turnus se nesl v duchu blížících se Olympijských her od 15. 7. do 19. 7. 2024. Z dětí se stali na týden olympijští sportovci, kteří se v týmech nebo i samostatně snažili o co nejlepší výsledky v různých sportovních disciplínách. K překvapení mnoha chlapců se sportovní olympijský turnus nenesl v duchu celodenního a celotýdenního hraní fotbalu a byli nemile překvapeni, že po nich naše instruktorky požadují i jiné sporty. Toto se bohužel k nelibosti nás všech odrazilo i v chování některých chlapců.

V prvním dnu se děti rozdělily losováním do čtyř týmů, tým zelených, červených, modrých a žlutých. Po ranních seznamovacích hrách a krátkých společných hrách si odpoledne vytvořily vlastní týmové vlajky, názvy týmů a pokřiky a společně i olympijskou vlajku, které jsme společně v úterý ráno za pomoci pana školníka vyvěsili před školou, aby nás celý týden doprovázely.

Druhý den se už utkaly v prvním týmovém souboji, a to v letním biatlonu. Dostaly koloběžky, vyznačila se trasa, trestné kolečko a místo střelení házely tenisové míčky na různé velké láhve. Děti se navzájem v týmu velmi podporovaly a projevíly tak i sportovního a týmového ducha. Odpoledne na ně čekala nejdříve olympijská stezka se skřítkem Sportínkem a následovaly vodní týmové hry, kdo dokáže zachytit více vody a donést ji do připravených nádob.

Středa již tradičně patří výletu. Děti se vydaly vyzkoušet další olympijskou disciplínu, a to skákání na trampolínách v Uherském Hradišti. Zde strávily víc jak hodinu a v posledních dvaceti minutách se společně zúčastnily týmové soutěže v opičí dráze a v boji na kladině.

Čtvrtek se nesl v duchu atletického čtyřboje. Byly nachystány soutěže v hodu míčkem, skoku přes švihadlo, v orientačním běhu a skoku z místa. Tento den nepotřebovaly děti žádný tým kolem sebe, ale musely spoléhat pouze na svoje sportovní nadání a odvahu trochu zariskovat. Odpoledne si zkusily zahrát živé Člověče nezlob se, které hrají děti i v atletických přípravkách, a v další týmovce měly hledat olympijské sporty.

Poslední den patřil týmové spolupráci. Děti si vyzkoušely svoji kreativitu a dostaly za úkol vytvořit pro ostatní týmy nějakou sportovní soutěž, kde by mohly zapojit co nejvíce svých dovedností a schopností. Některé týmy úkol pojal velmi kreativně a některé se spokojily s tím, co už znaly.

A tak týmy soutěžily v opičí dráze, která se skládala z běhu, rovnováhy, skoku po jedné noze, kotoulu, driblování s míčem a dřepů. Dále soutěžily ve štafetovém běhu na 60 m, kde štafetový kolík byl tenisový míček, míčové hře Dragomino, kde bylo účelem hry dávat pozor, být trpělivý a nechytanou míč, když se ozve heslo. Poslední hra děti zavedla do parku, kde se z nich staly verky a musely si posbírat oříšky na blížící se zimu. Jelikož došlo k oslabení jednoho z týmů, přispěchal na pomoc i pan starosta, aby vyrovnal co nejvíce síly a pomohl zelenému týmu nasbírat co nejvíce bodů.

Odpoledne už patřilo sčítání všech bodů, které byly dětem během celého týdne udělovány za jejich sportovní a kreativní snažení, týmového ducha, ale i jejich výpomoc. Naopak body se i nepřipisovaly v případě, pokud se dopouštěly prohřešků proti pravidlům jak ve sportovním klání, tak i proti celotáborovým pravidlům. Nakonec byly ohodnoceny cenami i medailemi.

Děkujeme všem dětem za účast na táboře, děkujeme paním kuchařkám za výborné jídlo, děkujeme místní základní škole za poskytnutí zázemí a panu školníkovi, který nám pomohl zařídit, co nám na očích viděl. Děkujeme našim skvělým zdravotnicím Katce, Mirce, Renatě a Kláře za zdravotní dohled a výpomoc při aktivitách. Dále děkujeme úklidové firmě Šedová clean service, o.p.s. za sponzorský dar a v neposlední řadě obci Rohatec a jejím zaměstnancům za pomoc při zajištění všeho, co bylo nutné a potřebné. DĚKUJEME.

Eliška, Tereza a Dita

Téma: Svatby v Rohatci

Svatby jsou starší více než 40 000 let, jak se uvádí v písemných pramenech, ale naše matrika má výrazně mladší agendu. V Rohatci bylo za posledních kalendářních 20 let přes 200 sňatků. Zákon z roku 1811 prohlásil manželství za smlouvu. V paragrafu 48 se doslova píše: „Zuřiví, šílení, blbí a nedospělí nemohou učiniti platnou manželskou smlouvu“. Naši předci byli moudří lidé... Svatební výročí mají svá jména. Hrají tam roli i dárky, které si navzájem dávají. Výročí níže jsou po letech:

1. bavlněná svatba	10. cínová svatba	35. korálová (nebo plátěná) svatba
2. papírová svatba	11. ocelová svatba	40. rubínová svatba
3. kožená svatba	12. hedvábná svatba	45. safírová svatba
4. květinová svatba	13. krajková svatba	50. zlatá svatba
5. dřevěná svatba	14. slonovinová svatba	55. smaragdová svatba
6. železná svatba	15. křišťálová (skleněná) svatba	60. diamantová svatba
7. vlněná svatba	20. porcelánová svatba	65. kamenná svatba
8. bronzová svatba	25. stříbrná svatba	70. platinová (někde svatba milosti)
9. měděná (nebo hliněná) svatba	30. perlová svatba	75. nebeská svatba či svatba korunovač-
ních klenotů

Matriky po druhé světové válce

Matriky sňatků, narozených dětí i úmrtí byly v minulosti výhradně příslušné duchovní správě podle církevní příslušnosti nebo v historii panstvím. Zápisy byly vedeny ve starých hospodářských knihách, které vedla vrchnost strážnická, kam Rohatec příslušel. Například se uvádí: V roce 1756 bydlelo v Rohatci 34 čtvrtlánků, kteří měli po 35 měřích polí, 14 podsedníků s 12–14 měřích polí. Dřívější zprávy o Rohatci pocházejí z děkanské matriky ve Strážnici, která se psala latinsky. Zápisy však byly nepřesné vzhledem k vzdálenosti a náboženské svobodě. V roce 1673 je uváděn v Rohatci kostel uprostřed vesnice ve špatném stavu, lze rozeznat místo (pusté) kde stával farní dům. Katolická víra se upevňovala, ale někteří Rohatčané se drželi staré víry, nebo žádné, jak ukazuje „Catalogus defunctorum“ fary strážnické, které Rohatec podléhal. Zapsáno je i jak si strážnický děkan a farář K. F. Czoklitz stěžuje, že vesničané pochovávají své mrtvé sami, bez jeho vě-

domí. Rychtář v Rohatci je dosud haeretik (Haereticus = kacír), pochovává se v poli. Z toho se dá usoudit, že matriční evidence byla nedokonalá. Podrobnější zápisy jsou již v roce 1770, kdy nařídila Marie Terezie soupis duší – sčítání lidu (za účelem evidence k lepšímu způsobu vojenské obrany). V tuto dobu již vedla matriční zápisy duchovní správa, církev, farní úřad v Rohatci. Matriky občanů bez vyznání vedlo hejtmanství, později příslušný okresní národní výbor. Takto byly vedeny matriční zápisy až do konce roku 1949.

Od 1. ledna 1950 přešla agenda na někteří tehdejší místní národní výbory pověřené vedením matrik dle nového zákona 268/49 Sb. Všechny sňatky musejí být uzavřeny nejprve před místním národním výborem a pak dle přání novomanželů před úřady církevními v kostele. Všechny dosavadní církevní matriky byly soustředěny u národních výborů a od 1. ledna 1950 zavedeny matriky nové. Matriční listiny o sňatcích, narození dětí a úmrtí mohou vydávat jen místní národní výbory. Rohatec se stal samostatným matričním obvodem. Tato změna si vyžadovala náročnou přípravu, ale i materiální zajištění a místo. Rohatecký národní výbor měl nedostatek kancelářských prostor, převzaty byly i některé úkoly vyšších organizačních složek, aby občané nemuseli za vyřizováním

záležitostí dojíždět do okresního města Hodonín. Pro svatební obřady nebyla místnost. V souvislosti s matrikami se zavádělo i společné slavnostní vítání novorozených dětí. V budově, kde měl obecní úřad kancelář, byla hasičská zbrojnice. Nouzové řešení pro matriku se našlo v prostorách obecní školy. Velký kabinet s učebními pomůckami byl částečně přehrazen úhledným sametovým závěsem, čelní stěna opatřena státním znakem. Prostor byl však stísněn a hosté snoubenců museli obřad sledovat z chodby školy. Prvním matrikářem byl stanoven tehdejší ředitel národní školy Josef Bíza. Byl členem rady místního národního výboru a v kanceláři školy našel i prostor pro vedení matriky. Pověření k obřadům dostal předseda národního výboru, kterým byl v roce 1950 Antonín Nedůchal. Jako pověření měl na oblečení označení tvaru velké pečete se státním znakem zavěšené na trikolore se státními barvami. Později mohl obřady vykonávat i pověřený člen rady. Poprvé byli takto oddáni 28. ledna 1950 František Pavlíček a Ludmila Provazníková. Jako první oddaní v Rohatci dle nového zákona obdrželi od MNV radiopřijímač značky Pionýr v hodnotě 4 500 Kčs. Stejně se konal i obřad vítání novorozených dětí. Název dostal Vítání dětí do svazku obce. Takové nouzové vedení matrik a obřadů se nelíbilo okresní školní inspekci se zdůvodněním, že tato činnost nepatří škole, ale státní správě. Národní výbor musel hledat nové řešení. Kanceláře a prostory nejen pro občanské obřady, ale i pro samotnou činnost místního národního výboru byly velmi stísněné. Budova stále sloužila jako hasičská zbroj-

nice. Nová se teprve připravovala. Nutné bylo budovu přestavět, zařízení a hasičské vybavení nouzově přestěhovat. Obřady a matriční záležitosti se konaly dočasně v jedné uvolněné kanceláři. V roce 1955 se přestěhovala hasičská zbrojnice do soukromých prostor, do stodoly pana Gurského. Do přestavěného skladiště se přestěhovaly kanceláře národního výboru a v uvolněné části budovy byla zřízena prostorná obřadní síň. Upravena byla čelní stěna, opatřena státním znakem. Místnost vybavena novým nábytkem a rozhlasovým zařízením pro doprovod obřadů. Oddávající vcházel samostatným vchodem. V tuto dobu byl již předsedou MNV Jaroslav Andryšek.

V nové obřadní síni byl již dostatek prostoru. Konaly se zde obřady svatební, ale i slavnostní vítání dětí do svazku obce, zlaté

svatby, první vydávání občanských průkazů mladistvým, zápisy do pamětních knih vzácných návštěv obce, nebo jubilatů. Pro rozšířenou pomoc ustanovil národní výbor Sbor pro občanské záležitosti. Jeho členové organizovali průběh slavnostních obřadů i doplňující program vystoupením předškolních i školních dětí. Od roku 1965 se stává matrikářem pracovník národního výboru Josef Tomala a od roku 1973 pracovnice národního výboru Alena Cigánková.

Druhá polovina osmdesátých let probíhala ve znamení mnoha organizačních změn. Neuskutečnily se žádosti o udělení statutu střediskové obce, prosazovala se tendence budovat větší městské aglomerace. To vedlo v roce 1985 ke sloučení obcí Rohatec a Lužice s městem Hodonín. Sloučeny byly i matriky do městského národní-

ho výboru Hodonín. Občanské obřady se konaly v obřadní síni hodonínského městského úřadu a jen některá jubilea nebo vítání nově narozených dětí se konaly v dosavadní obřadní síni v Rohatci. Organizovali je členové pověřených občanských výborů a prováděl pověřený funkcionář Městského národního výboru Hodonín. Vše se změnilo v roce 1990, kdy se samospráva opětně vrátila do Rohatce včetně matrik. Matrikářkou byla pověřena pracovnice obecního úřadu v Rohatci Jana Gürtlerová. Všechny občanské obřady se nadále konají v obřadní síni obecního úřadu. Přelom znamená dokončení nové budovy, kde je zřízena moderní prostorná obřadní síň s novým zařízením. Matrikářkou se od roku 2016 stává Silvie Zostalová a vede ji dosud.

Zdeněk Bíza

Zasěj jednu spomínám

A toš jaké bývaly svatby na Slovácku? Dycky veselé. To sa pozvala celá široká rodina a hlavně kmocháči, keří dávali ženichovi a nevěstě největší svadební dary. Nevěsta si pozvala co najvíc děvčat za družičky a ženich zasěj kamarádů za mládenců. Šlo sa pěšky průvodem ze kostela a celů cestu vyhrávala dechová kapela lebo cimbálka. Po zdavkách už sa šlo z kostela veselo ze zpíváním a chlapci už aj cífrovali. Všeci už sa těšili na dobrý oběd. Odpoledňa sa udržovaly různé svadební zvyky, zpívalo sa a hlavně mladí sa těšili na večerní tancování v hospodě při muzice. Že bylo na svadbách málem půl dědiny vidíte na fotkách. Nic ale netrvá věčně. Všecko toto veselí a zvyky skončily nečekaně v roku 1937, gdy našu republiku obsadila německá armáda a vyhlásila „Protektorát“. Byl to zákaz zhromažďování, zábavy, uzavírání vysokých škol, chlapci a mladí muži dostali povolávací rozkazy do armády, do průmyslových závodů na výrobu vojenské munice a jinde. To byl počátek druhé světové války u nás, kerá trvala šest roků. Tyto různé zákazy narušily aj průběh, a to žádné veřejné průvody s hudbou ba ani

žádné tancovačky. Jak je vidět na týchto dvoch fotkách, byl pozvaných svadebčanů enom omezený počet. Toš aj taková byla doba.

Božena Vlácilová

Zvyky a jídla při rohateckých svatbách

V článku „Svadba“ z rohatecké knížky z roku 1972 je popisován sobotní, když to trošku nadsadím svatební program. Dovolím si přidat pár vzpomínek ze svateb v Rohatci, tak jak si je pamatuju ze svého dětství, potažmo z mé vlastní svatby. Začnu třeba jídlem. V té době se konaly svatby doma, tzn. u ženicha jeho hosté a u nevěsty zase její. Po obřadu šli hosté k obědu každý do domu hostitele, jen ženich s nevěstou obědvali u nevěsty. U stolu byli spolu svázáni bílou plachetkou nebo šátkem a museli jíst jednou lžící a to tak, že se krmili navzájem. Na oběd se v obou rodinách podávala „půčko“ omáčka, název je trochu zavádějící, ale byla to velká pochoutka. Jednalo se o dušené droby (na jemné kousky nakrájené) ze slepiček, ze kterých se vařila polévka a šťávy z dušeného hovězího masa, samozřejmě bylo zahuštěné smetanou. K ní se podávalo nakrájené hovězí maso. K první večeři se podával bramborový salát a řízky, pak ještě následovala druhá večeře složená ze zelí a pečeného vepřového masa. Někdy se mezi obědem a večeří odcházelo k muzice. Po večeři, jak je již zmíněno v článku Svadba, se říkaly „vínky“, bylo to takové škádlení mezi svatebčany, zvláště mezi družičkami a mláďenci. Po skončení, pokud byla svatba krojová, následovalo čepení nevěsty. Před ženicha byly přivedeny tři ženy zahalené v plachetce a ženich si musel vybrat tu pravou (no trefil se vždy). Začepení prováděly vdané ženy a to tak, že byl nevěstě nasazen krásný bohatě zdobený rohatecký čepce, ve kterém nevěsta už zůstala po celý večer. Svatební veselí pokračovalo až do pozdních nočních hodin. Svatby byly provázány zpěvem slováckých písniček, ale také písničkami se svatební tematikou, například „Čí je to svadbička, čí je to veselí...“, nebo „Už sem sa já má mamičko vydala...“, „Ej od Buchlova větr věje, Zaspala nevěsta v stráznické dubině“.

V neděli se svatební hosté sešli k obědu, ženichovi u rodičů ženicha a nevěstini u nevěsty. Novomanželé obědvali u nevěsty. Jídlo bývalo z předešlého dne, ale k bramborovému salátu, který se podával v neděli, se smažily řízky a kuřecí kytky (stehna). Zvykem bylo, že kuchařky osmažily nevěstiny kalhotky (samozřejmě k tomu účelu zakoupené), pěkně je vytvarovaly, aby z nich byl krásný velký řízek a ten naservírovaly ženichovi k obědu. To bylo smíchu, když ženich začal zápolit s řízkem. Neděle byla také věnována „maškara“ a různým hrám, které měly za účel vybrat ještě nějaké peníze novomanželům do začátku. Jednou z nich bylo, že přišla žena s dítětem (panenkou v povijanu) a s nějakým mužem obviňovali přítomné muže z otcovství. Ti se museli vykoupit obnosem, který se věnoval manželům. Nebo se svatebčané většinou u ženicha oblekli za maškary, naložili na „káru“ duchny a stěhovali ženicha k nevěstě.

Nedělní dopoledne bylo také věnováno roznáše výslužky. Množství výslužky se odvíjelo od významnosti rodiny a toho, kolik dotyčný donesl do „kuchyně“ (zvyk přinášet ještě před zahájením pečení cukroví nakoupenou mouku, cukr, vejčka apod.). Tak třeba kmotři, protože přinesli největší svatební dary, obdrželi velkou krabici, takže panovala přímá úměra, čím víc přinesli, tím větší byla velikost výslužky. Další sobotu se pořádala hostina pro kuchařky, to se většinou zužitkovalo cukroví a koláče ze svatby (koláče bývaly uskladněny ve vanečce – ty po týdnu jsem měla nejraději). Oběd se jim samozřejmě uvařil čerstvý.

Pečení cukroví a koláčů

Příprava cukroví (neříkalo se zákusků) a svatebních koláčů se odehrávala v domácnosti. Jen koláče se někdy, když byla velká

svatba, anebo se domluvily rodiny ženicha a nevěsty, se pekly v bývalé pekárně u Šrůtků v dědině (pamětníci vědí). Tam byly dlouho po uzavření provozu dochovány funkční pece a tvořítka na koláče, ty pak byly jeden jak druhý. Byly sice trochu větší jak nyníější Tomšejovy, ale už na naší svatbě v roce 1975 se pekly (moje mamka s tetu Tomšejovů) podle receptu, který potom naše Mirka proslavila ve svém cukrářství. Na pečení se pozvaly vřehlasné rohatecké kuchařky a cukrářky. Začínalo se už předchozí sobotou. První se peklo tzv. suché a cviboch (pláty na plnění řezů), ve středu se plnilo krémem, dorty se na svatbu nechávaly péct u cukrářek a nosily se až v pátek na svicu. Nepsané pravidlo bylo, že dort museli přinést hlavně „kmucháčkové“. A většinou ve čtvrtek se pekly koláče, protože už v pátek bývala svica, při které se šlo příbuzenstvo, ale i kamarádky a kamarádi. V tento den se přinášely dary pro novomanžele. Bývalo to nekoordinované, takže se někdy šlo novomanželům pět

úplně stejných příborových sad, nebo čtyřicet malých dětských ručníků (vlastní zkušenost). V týdnu před svatbou se sešla děvčata u nevěsty a vázala voničky z „krušpánku“ (buxusu). Ty se pak připínaly svatečkanům v sobotu při příchodu do svatebního domu. Také se pletly věnečky, které se připevňovaly na dům nevěsty i ženicha. Byly také z krušpánku, pletly se tři velké a do nich byly zavěšeny malé. Bylo to znamení, že v tom domě se koná svatba. Toto vše obstarávala starší družka, která pak se starším mládenec stála po boku snoubenců při svatebním obřadu, svědkové stávali tak jako dnes za snoubenci. Ale v kostele družka a mládenec stáli za snoubenci a pak za nimi svědkové. Takto to bývalo v časech cca před 50 lety. Dnes už se tato tradice nedodrží. Kromě malých dětí měla všechna ostatní děvčata (družky) přidělena své mládence, někdy se párovali až po příchodu ženicha a jeho

hostů do domu nevěsty. To vše už zajišťoval zase družba, měl na starosti i odprošování rodičů a vedení průvodu a další záležitosti svatby. Ještě se vrátím k jídlům. Při příchodu do svatebních domů byli hosté pohoštěni sekanou a někdy to v pozdější době byly párky, v zimě se podávalo svařené víno. Při cestě z obřadů se konalo „zatahování“, to se vždy nějaké „tetičky“ postavily proti sobě a držely stužku, no a svatební průvod musel projít pod stužkou a do košíku, který držely, se házelo tzv. výkupné. Penízky pak tetičky přinesly odpoledne novomanželům. Další ze svatebních tradic, které se v Rohatci dodržovaly, bylo rozbíjení talíře anebo sekání hodně tvrdého špaluku, to aby se ukázalo, jestli nevěsta bude pořádná a ženich pracovitý. To jsem ale trochu předběhla, protože svatba začínala už v pátek a to „svící“. Pozvané široké příbuzenstvo se sešlo navečer u rodičů nevěsty a čekalo se na děvčata,

většinou kamarádky nevěsty, někdy i třeba spolupracovnice, ty pod oknem zazpívaly svícové písničky. Začínalo se mariánskou písní „Ó matko páně“, poté následovaly „Jak sa mamko vydám...“, „Sloboda, sloboda sloboděnka, dycky ně říkala má maměnka ...“ a třeba „Lásko bože láska ...“. Po dozpívání byly pozvány do domu, kde mimo jiné předaly nevěstě dary. To samé, ale v ključím provedení se konalo u ženicha. Nemyslete si, svíca se odehrávala za bujarého veselí a končila v pozdních nočních hodinách, ale přesto byli ráno všichni čilí a dostavili se včas na svatbu, aby ženicha a nevěstu doprovodili k radnici a kostelu, samozřejmě v průvodu (dnes se jezdí auty). Někdy býval svatební průvod i s muzikou. V době, o které píš, se konaly obřady dva – tzv. úřední na národním výboru a pak v kostele – církevní.

*Anna Homolová
s nápovědou Evy Šebestové*

Není svatba jako svatba

Patří mezi pravomoci starosty, který má na úřadě matriku, být oddávajícím. Stát se tak onou osobou, které složí snoubenci svůj manželský slib, a která se tak díky oddacímu listu stane součástí jejich životů z moci úřední. Měl jsem to štěstí, že mě desítky mých dobrých spolužáků pozvaly na své veselky, v kostele jsem za 32 let služby byl součástí několika stovek sateb, a tak mě služba oddáva-

jícího velmi baví. O naší radnici je známo, že lásku podporujeme a nic není nemožné. Pijde-li například budoucí nevěsta v pondělí ráno, že se chce vdávat - o půl páté odpoledne již byla vdanou paní a z rozhlasu jí zněla slova písně Karla Gotta - když ti jedenkrát už láska nedá spát jdi za štěstím... Některé svatby jsou velké, některé akorát, některé ve čtyřech lidech, a některé tajné. Míst, kde se dá oddávat, je mnoho, ale samozřejmě když to není na radnici, nese to s sebou také zákonem stanovený poplatek. Oddávali jsme již doma na zahradách novomanželů, v relaxační zahradě květin za starou školou, na plovoucím pontonu na řece Moravě, v hospodě U Pagáča, na střeše Výklopníku v Sodoměřicích, ve vinném sklepě, v kavárně Rokava, na lodi v přístavu Baťova kanálu v Petrově, a v poslední době velmi pravidelně na staré chalupě na Slovácké ulici u Chrenků. Zkrátka možností, kde si slíbit lásku na celý život, je opravdu mnoho. Stále čekáme ještě na svatbu na fotbalovém hřišti. Několik dotazů už takových bylo, tak třeba i taková přijde :)

Někdy je svatba nervózní, počasí není, jak má, hudba nejde pustit, někteří příbuzní se nemusejí, málo naspaných hodin... v takových chvílích je úkolem oddávajícího situaci zklidnit a přispět trochu i svým projevem k tomu, aby se lidé zasmáli, aby opadla nervozita a objevily se úsměvy na tvářích. Vždyť je to

oslava lásky dvou lidí, kteří chtějí jít po společné cestě životem. Podařilo se mně oddávat své kamarády, spolužáky, přátele, a byl to skvělý pocit být součástí jejich velkého okamžiku. Nejsilnějším momentem však pro mne byla chvíle, kdy jsem oddával moji vlastní sestru Janu. Přiznám se, že projev jsem říkal v podstatě z paměti, protože mně dojetím tekly slzy. I oddávající je stále jen člověk :) Je naší milou povinností lidi, kteří se mají rádi, úředně spojit. Naštěstí už nejsme u toho, když se rozpojují.... Přeci jenom náš projev mluví o lásce, hlubokém citu, společné cestě. Jeden kolega starosta si mně postěžoval: „Co mám v tom projevu říci o lásce, když toho chlapa oddávám už popáté...“ :) Letošní

rok je z pohledu počtu svatob opravdu mimořádný, a to nejsou žádná „krásná data“, také už dávno neplatí, že v květnu se svatba nedělá. Zkrátka v Rohatci přejeme lásce, oddáváme klidně ve všední den a v sobotu bereme svatby rovnou po dvou. I místostarostové si musejí zaoddávat :) I když půlkilová rozpálená medaile tíží, propocené košile se na slunci lepí, je stejně skvělé být součástí tak velkých okamžiků dvou lidí. Jak rád říkám na závěr své promluvy k novomanželům: jeden moudrý člověk řekl, že život je jako bonboniéra, nikdy nevíš, co ochutnáš, a já dodávám, že nejvíce však záleží na tom, s kým člověk mlsá...

Jara Adamec

Jak tehdy ty svatby vypadaly

Je tu hodně lidí, kteří jsou všude a všichni nějak divně zrychleně pobíhají. Někdo se mně snaží připnout kousek čehosi zeleného, je to nějaký rozmarýn. A taky bílou stužku. Usmívají se na mě, hladí mě po hlavě a do pusy strkají jídlo, na které v tu chvíli nemám vůbec chuť. Když se však nikdo nedívá, ochutnávám z marcipánových figurek na vrcholcích dortů, které jsou schované ve vedlejší místnosti spolu s dalším jídlem a spoustou dobrot. Slyším zpěv, možno i trochu pláče a křiku. Cinkají skleničky a vypadá to, že jsou

všichni v nějakém divném opojení. Říkají se nějaké veršovánky, při nich mně chvílemi zakrývají uši. Nevím proč, vždyť nic neuslyším! Dospělí se těm divným slovům smějí. Na zem se tam házejí talíře, ale ty se přece musí přitom rozbít? Proč? Nevěsta zametá před domem za hlasitého povzbuzování všech přítomných jako by to bylo něco zvláštního. Nerozumím tomu. Sedmdesátá léta jsou pro malého chlapce tak nečitelná...

Stanislav Zela

Svad'ba

Svad'ba byla v Rohatci dycky veliká událost. Na ní se zešlo půl dědiny, protože v rodinách bylo moc členů a věčinu byly rodiny zpřízněné.

Už zvaní byl začátek svad'by. Zvaní začalo deset dní dopředu v sobotu navečer. Družba, hlavní pořadatel, zval ze starším mládencem, kerého si vybral ženich, celé rodiny a mládenců.

Drůžky si zvala na svatbu nevěsta ze starší drůžky, keru si vybrala sama nevěsta. Hlavní slovo při zvaní měl družba. Dojda do chalupy, spustil: „Nemějte nám za zlé, že zme do vašeho příbytku vstúpili. Není to z vůle našej ani vašej, ale z vůle ženicha a nevěsty, keří se rozhodli svůj slobodný stav proměnit a do stavu manželského vstúpili. Prosá vás,

abyste ich na této cestě doprovodili a potom jejich milými hosty byli. Pochválen buď Ježíš Kristus!.....“

Po tomto pozvání a pozdravení byli šeci pohoštěni: a tak se zvaly šecy rodiny, které měl družba na papírku.

Týden před svadbou bylo doma šecko jak na kolotoči. Zabíla se jalovica a pořádné prasa, husy, slípky a kuřata a pékly sa v peci svadební koláče, kerých byly plné troky. Cukrové sa nepékávalo. To už byla vzácná svatba, gde byly na stolách zázvorníky a trdelníky. Každý pozvaný doněs před svadbou do svadebního domu vejca, putr, smetanu a drubež. Dary dávali enom kmotři lebo tá nejbližší rodina. To byly obrázky svatých, zrcadla, visací petrolínové lampy, legátky nebo malovaná truhla.

Družba přeříkával odprošování:

„Najmilejší rodiče!“

Ačkoli sme téj naděje, že toto dnešní řízení vám tajné není, přeca před týmato pány hosty zdvořile vašu rodičovskou odpověď žádám, esli týmato vašim dítkám do stavu manželského stúpiti svolujete.“

Rodiče řeknú: „A n o!“

Ženichovi a nevěstě řekl družba:

„A včil, milí snúbenci, dyž chcete dobrovolně svůj slobodný stav proměnit a do stavu manželského vstúpit, mosíte sa svých drahých rodičů odprositi a za rodičovské požehnání požádat.“

Družba předříkuje a ženich za ním opakuje:

„Můj nejmilejší tatíčku a mamičko!“

Děkuju vám tisíckrát za šecku lásku, s kerú ste ňa od malička vychovali a esli sem vám gdy ublížil, alebo vás rozhněvával, prosím vás, odpustte mně to!“

Stejně tak opakuje nevěsta. Potom rodiče žehnají děti:

„Požehnaj vám v novém stavu Bůh Otec, Syn a Duch svatý, amen! „

Ženich sa odprosuje aj nevěstinych rodičů:

„Můj nastávající tatíčku a mamičko!“

Prosím vás pěkně, abyste mně odpustili, esli sem vám negdy ublížil a přijmite ňa za syna!“

Nevěsta se odprosuje zas ženichových rodičů. Rodiče potom žehnají buducím dětem.

Družba potom zeřadí svadebčanů. Do předu děcka, za ně muzikantů, potom družku ze ženichem, za něma nevěstu ze starším mláďencem, šecy družky a mláďenců, starších lidí a na konec průvodu obojích rodičů.

Po zdavkách, keré trvaly do poledna, sa šlo s celým průvodem tancovat do hospody. Starší hosté šli dom pokludit dobytek a převléct sa k obědu. Po hodině tancování sa průvod odebrál do domu ženicha a nevěsty, kde začlo hodování. Obědvávalo sa na dvoře u stolů, večera byla v domě a v návratí, protože do domu by sa šeci nevlézli. K obědu byla lokšová polévka, vařené maso, slepičina se smetanovou máčkou, pivo, víno a koláče. Po obědě hrála muzika a zpívaly sa svadební písničky. U ženicha sa potom zařadili šeci do průvodu. V čele průvodu nésli chlapci prapor z tureckého šátku a za veselého výskání šli s muzikou pro nevěstu.

Potom šeci společně odešli na svadební taneční muziku, kerá trvala dlúho do noci. Svačinu, koše koláčů, doněsly kuchařky do hospody.

Večera byla bohatá. Pečené maso, husina, zelé, koláče, zázvorníky, pivo, víno, so-dovky.

Po večeri sa šeci zešli u nevěsty, gde sa říkaly vínky: Starší mláďenec nésł talířek, na kterém byl pohárek s vínem a svíčku, že prý, aby dobře viděl na šecy družky.

Družba oslovil každú družku vínkem.

Na příklad:

Krásnú vidím holubičku, jak cukrující hrdličku, a to pannu družičku ménem Anič-

ku, kerá se na mňa dívá a po očku sa usmívá, mám za to, že ňa miluje a věneček ňě daruje.

Drúžičko, daj nám Pámbu zdraví!“

Muzika zahrála „v ý v o d“ a družička odpověděla:

„Můj mláďenečku milý, červený a bílý, připijám ti přes sklo, aby nám to plesklo.“

A tak družba obešel šecy družky a každá mosela říct svůj vínek. Po odříkání vínku házaly družky do talířka peníze. Družba potom předal talířek s penězama starší družce a tá ich dala nevěstě a říkala:

„Hrky, hrky, hrkáty, proměňte se v duká-ty!“

A ty nevěsto, natrč klín,

nech je to do roka céra lebo syn.

A dyž budú obá dvá, nech ti Pámbu pomáhá!“

Ostatní hosté přidávali na povíják. Družba šeckým poděkoval za dary a popřál jím zdraví.

Po vínkách odešla mezi vdané ženy, které jí zdělaly věnec a dali jí čepce. Svadebníci se bavili a zpívali:

„Ztratila jsem pantlu, zelený věnec,

a gdo ho našel, starší mláďenec.

A gdo ho našel, nech mně ho vrátí,

šak mu to mamička dobře zaplatí!“

Začepenu nevěstu dovedly ženy ženichovi ke stolu. Napřed mu dovedly starú babu v čepci, aby si ju kúpil. Ženich nechtěl, že to není tá, kterou si vybral. Dyž dovedly pravú nevěstu, mosel také přidat na povíják. Potom sa svadební veselí rozprúďilo ve svadební hry, při kerých bylo hodně smíchu a radosti.

Hra „N a h o l ú b k a“

Zpívalo sa:

„Spadl s pece holúbek, rozpúčil si žalúdek.

Holubička plakala, že holúbka neměla!“

Slobodní byli v kruhu, držali sa za ruky a zpívali. Holúbek (mláďenec) měl šátek a chodil kolem kruhu. Šátek prostřel před vyhlédnutú družku. Na šátek si obá klekli a mláďenec dostal od družičky hubičku. Potom si vzala družka šátek, písnička sa opakovala a družka si vybrala mláďenca.

Negdy bývaly na svadbě aj maškary.

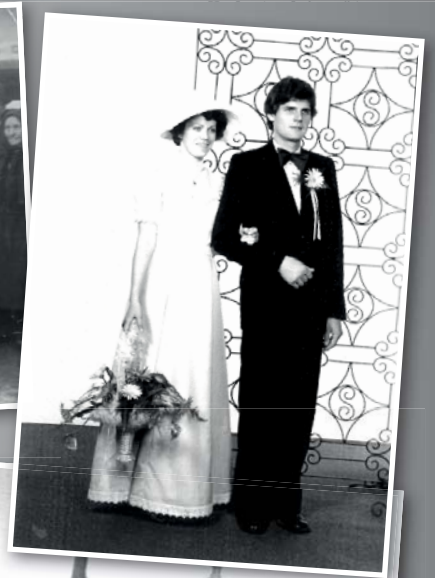
První svadební deň sa skončil ráno, svadebčané sa prospali a svatba pokračovala druhý, třetí a další dni, až sa šecko zedlo..

Potom sa nevěstě naložily peřiny a výbava na žebřiňák a svadebčané to odvezli do domu, kde mladý pár měl bývat. Tým sa svatba skončila.

Převzato z knihy Slovácká obec Rohatec z roku 1973

Školství

Hravé odpoledne s budoucími školáky

V úterý 11. června se ve škole uskutečnila informační schůzka pro rodiče budoucích prvňáčků. Zatímco si rodiče povídali s paní učitelkou, pro budoucí školáky si žáci 8. třídy připravili program v podobě osmi stanovišť, kterými je provedli a v závěru i odměnili.

Devátá třída v Praze

Dne 13. června 2024 jsme se vydali vlakem na dvoudenní výlet do Prahy. První den jsme se z vlakového nádraží dostali do hostelu, kde jsme si nechali naše tašky a vydali se tramvají na Pražský hrad. Ještě předtím, než jsme hrad navštívili, jsme se prošli parkem u knihovny Václava Havla, ve které na její počest byl rozhovor s paní Evou Holubovou, který si většina z nás poslechla. Poté jsme vyrazili na Pražský hrad. Prvně jsme si prošli okolí hradu sami, než nám vše ukázal pan průvodce. Ten nás provedl nejen Pražským hradem, ale i katedrálou svatého Víta a pověděl k tomu pár zajímavých informací. Po prohlídce jsme si prohlédli Zlatou uličku a následně šli na večeri do obchodního centra Palladium, které jsme si prošli skoro celé. Taky jsme se zastavili v největším hračkářství v ČR. Poté jsme se vrátili do hostelu, kde jsme si odpočinuli před večerní procházkou po Karlově mostě a Smetanově nábřeží. Udělali jsme pár krásných fotek, obdivovali krásy Národního divadla, a nakonec jsme si užili krátkou večerní procházku po Václavském náměstí. A po návratu jsme šli samozřejmě spát.

Další den jsme se vypravili do Národního muzea, kde jsme strávili většinu času předtím, než jsme vyrazili vlakem domů. Taky jsme si prošli pár obchodů na Václavském náměstí a v ulici Na Příkopě. Chtěli bychom poděkovat našim učitelům, co to s námi ty dva dny nevzdali, i když jsme někdy lezli na nervy. Velice jsme si to užili.

Žáci deváté třídy

Kulturní zážitek

MFF Strážnice 2024

Ve čtvrtek 27. června se žákům 4. A naskytl skvělý kulturní zážitek.

Žáci se totiž zúčastnili programu zahraničních souborů, který se konal na MFF Strážnice 2024.

Na programu se představily různé folklorní soubory z Kolumbie, Kurdistanu, Indie, Mexika a Makedonie. Naši žáci byli nadšeni nejen jejich tanečními a hudebními vystoupeními, ale i pestrostí krojů a barev.

Devadesátiminutový program byl pro všechny velkým zážitkem, který si budou dlouho pamatovat.

Miroslava Veselská, učitelka ZŠ

Memoriál Jožky Stančíka

Za námi je opět jedna úspěšná sportovní událost, která se již tradičně každoročně koná na závěr školního roku. Stejně jako v minulých letech se na hřišti školy střetli žáci 9. třídy se zaměstnanci školy. Aby turnaj měl svůj půvab a vyzdvihl památku na našeho bývalého kolegu a učitele Jožku Stančíka, pojmenovali jsme ho MEMORIÁL JOŽKY STANČÍKA.

Letos byla sportovní disciplínou přehazovaná a zájem o účast byl velký. Na hřišti se střetly týmy žáků s týmem zaměstnanců. Každý tým byl plný elánu a chtěl si odnést vítězství, ale zároveň všichni respektovali fair play a spravedlivou hru.

Nádherné přehazování, skvělá obrana a úžasné střelecké výkony byly klíčem k vítězství týmu zaměstnanců nad týmem žáků, který následně radostně oslavoval své prvenství.

Každý z účastníků odešel z turnaje s pocitem, že se příjemně odreagoval a zlepšil svůj sportovní výkon. Tento sportovní turnaj se stává významnou tradicí naší školy, protože nejenže podporuje

zdravý životní styl, ale také umocňuje kolegiální vztahy mezi zaměstnanci a žáky.

Miroslava Veselská, učitelka ZŠ

Kultura

Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora

Filmový festival Karlovy Vary vedle množství zajímavých filmů přinesl i pozitivní kritiku na Mádlův film *Vlny*. Naši slovenští sousedé hovoří o jisté aktuálnosti. Jejich ministryně kultury láme jeden rekord za druhým. Ve dvou dnech odvolala ředitele dvou největších kulturních institucí v zemi. Národního divadla a Národní galerie. Generální tajemník ministerstva říká, že nic, co vybočuje z normálnosti nebudou podporovat. Nedávno tvrdil, že Země je plochá. To je normálnost par excellence...

Poslankyně hnutí ANO Válková navrhla na vyznamenání Kunderu, kterému přiřkla křestní jméno Pavel. Asi se musíme smířit s tím, že někdy chtějí politici vyznamenat někoho, koho vlastně vůbec neznají. Na Urválka si taky tato dáma moc nevzpomínala.

Libuše Jarcovjaková

Legendární fotografa Libuše Jarcovjaková představila novou knihu. Film o ní „Ještě jsem, kým chci být“ cestuje po světových festivalech s premiérou na Berlinale. Na začátek podzimu připravuje velkou výstavu v Národní galerii a před několika dny ukončila vernisáží výtvarné sympozium v Mikulově. Velká gratulace, Libuško!

V osmdesátých letech každý znal kreslíře Jiřího Wintra Nepraktu. Oslavil by 100 let a na jeho větu: Správný bolševik se nemá smát si teď mnozí vzpomínají. Nakreslil okolo 60 tisíc kreseb a zapsali jej i do české verze Guinnessovy knihy rekordů.

Obří ocelovou kapku od Jana Kaplického, která se našla a zrekonstruovala, můžeme vidět na pražském Bastionu. O tomto našem architektonickém velkánovi se při pražské návštěvě zmínil i Daniel Liebeskind. Uvedl, že je velká škoda, že jeho Chobotnice nestojí v Praze.

Kaplický v Brně

Proběhly festivaly tvrdé muziky Masters of Rock a Brutal Assault. Vestibul metra Florenc zdobí obří malby. Jsou od Matěje Olmera a Michala Škapy a mají připomínat padesáté výročí provozu metra C. A připomínají ho moc hezky. Program Umění pro město je skvělý nápad a má jistě většinovou podporu. Oskarový herec Geoffrey Rush, řekl na festivalu v Karlových Varech: „Ich bin ein Tscheche“. Někdo si vzpomene na JFK v Berlíně, jiný si povšimne na konci věty toho cheche...

Stanislav Zela

První Dětské hody v Rohatci

V sobotu 15. června se Rohatec poprvé stal dějištěm Dětských hodů.

Hody pro nás začaly už v pátek 14. června, kdy jsme se všichni z Malé chasy z Rohatca i s rodiči a prarodiči setkali pod zeleným a začali jsme chystat taneční parket, májku a sólka na sobotu. Po dobře a rychle odvedené práci jsme si udělali táborák a opekli špekáčky.

V sobotu jsme se všichni krojovaní sešli před obecním úřadem. Byli jsme rádi, že jsme mohli mezi sebou přivítat i děti z obce, ale i naše kamarády z okolních dědin, kteří k nám přijeli. Ivanka Ligdayová požádala pana starostu o povolení hodů. Pan starosta

jako vždy s vtipem jemu vlastním dětem hody povolil a ony nejen jeho, ale i paní místostarostku a pana místostarostu odměnily tancem. Následně jsme se seřadili do průvodu, abychom se již mohli vydat pod zelené. Hudební doprovod zajistila Slovácká kapela Romana Horňáčka, která skvěle doprovázela celý průvod i taneční zábavu pod zeleným.

Tam čekalo na děti mnoho zábavy. Nejdříve si zatančily s rodiči po vyhlášení sóla pro rodiče. Taktéž bylo připraveno dětské sólo, kde si zatancovaly Kačenky a Mašinky a dostaly za to sladkou odměnu. Vrcholem celého odpoledne byla

taneční soutěž, kde děti předvedly své dovednosti. Soutěžily v tanci valčíku a polky. Jejich výkony byly hodnoceny odbornou porotou, která v obou kategoriích vybrala nejlepší tanečníky. Ti pak byli slavnostně vyhlášeni a oceněni medailemi a dárkovými balíčky.

Velmi hezkým momentem bylo sólo vyhlášené dětmi z Malé chasy pro jejich vedoucí jako poděkování za úsilí a péči po celý rok. Společně s rodiči pak utvořily kruh a Lukáš Slezák, Dita Slezáková a Vendula Bartošíková si uprostřed něj zatančili sólo.

První dětské hody v Rohatci se setka-

ly s velkým úspěchem a nadšením všech dětí. Děkujeme všem rodičům a dětem za jejich úsilí a snahu. Děkujeme vám všem, kteří jste se rozhodli strávit sobotní odpoledne v kroji a s tradicí a doufáme, že i menší nedostatky do příštích let doladíme. Děkujeme obci Rohatec za podporu a pomoc s chystáním i následným úklidem.

Už se na všechny těšíme příští rok na Dětských hodech. Pokud je někdo nedočká, tak se určitě uvidíme v srpnu na Bartolomějských hodech.

*Děti a rodiče z Malé chasy
z Rohatca a vedoucí*

Kukátkem do knihovny

Pasování prvňáčků na čtenáře knihovny

Ve středu 19. června byla v knihovně velká sláva! A co zajímavého proběhlo? Dopoledne proběhlo pasování prvňáčků na čtenáře! Královna z Říše knih (paní místostarostka Homolová) pasovala žáčky první třídy ZŠ Rohatec. Šikovní prvňáčci nám také ukázali, že čtenáři již skutečně jsou a krásně nám přečetli ze svých čítanek. A šlo jim to vskutku dobře! Kromě knihy „Kouzelné brýle“, která je určena pouze pro pasované prvňáčky, byli malí

čtenáři také obdarováni krásnou velkou knihou Poznávací atlas Hodonínsko, Kyjovsko a Veselsko, která obsahuje medailony obcí, zajímavosti regionu, rébusy, hádanky a samolepky. Tuto publikaci prvňáčkům věnovala Obec Rohatec a za to moc děkujeme. A děkujeme také paní učitelce Mgr. J. Najgebaurové, asistentům a také rodinným příslušníkům, kteří se přišli podívat. Těším se na setkávání s malými čtenáři v rohatecké knihovně!

Virtuální univerzita třetího věku (VU3V)

Již několikátým rokem funguje knihovna jako tzv. Konzultační středisko pro Virtuální univerzitu třetího věku. Virtuální univerzita třetího věku (VU3V) je jedna z forem celoživotního vzdělávání, kterou organizuje Provozně-ekonomická fakulta České zemědělské univerzity v Praze. Cílem Virtuální U3V je umožnit všem posluchačům v rámci České republiky zájmové vysokoškolské studium U3V bez ohledu na vzdálenost od sídel vysokých škol a univerzit, kdy v konzultačních střediscích probíhá prezenční seniorské vzdělávání. Podmínkou k přihlášení ke studiu – být starobní/invalidní důchodce.

Jednotlivé semestry VU3V fungují podobně jako na vysoké škole a jsou zpoplatněny, každý semestr částkou 400,- /os. + poplatky za tisk materiálů ke studiu (pokud student vyžaduje, knihovna materiály za poplatek vytiskne). V rámci každého semestru proběhne celkem 6 společných video přednášek (v budově knihovny 1krát za 14 dní), každý ze studentů pak získá individuální přístup na svůj účet na webu VU3V, kde má přístup k aktuálnímu kurzu, který navštěvuje. Online si poté lze prohlédnout dostupné přednášky, vypracovat testy, tisknout materiály. A to jak z pohodlí a klidu vašeho domova, tak popřípadě v budově knihovny. Témata semestrů se mění, rozdělení semestrů: ZS – zimní semestr říjen až prosinec, LS – letní semestr únor až duben. Po ukončení 6 cyklů, tj. 3 roky (6 semestrů), získává student nárok na promoci a „Osvědčení o absolutoriu U3V“. Studium si přizpůsobuje stu-

dent vzhledem ke svému času, studium není náročné, vše lze opakovat/studovat vlastním tempem. Toto studium nenahrazuje klasické vysokoškolské studium.

Informace a dotazy pište, volejte:

fb: Obecní knihovna Rohatec

tel.: 511 117 864

e-mail: knihovna@rohatec.cz

více info na webu: vu3v.cz

Společné setkání v ZS 2024/2025 se koná v úterý 1. 10. 2024 v 9:30 v budově Staré školy v knihovně.

Téma semestru „Každodenní život v barokních Čechách a na Moravě“.

**Obecní knihovna Rohatec
PE fakulta ČZU v Praze**

VIRTUÁLNÍ UNIVERZITA TŘETÍHO VĚKU (VU3V)

Téma kurzu KAŽDODENNÍ ŽIVOT V BAROKNÍCH ČECHÁCH A NA MORAVĚ

**Úvodní hodina proběhne
v úterý 1. 10. 2024 v 9:30 hodin
Stará škola - knihovna**

Cena kurzu je 400,- Kč (za semestr).
Kurz pro invalidní či starobní důchodce.

Informace:
fb: Obecní knihovna Rohatec
tel.: 511 117 864
e-mail: knihovna@rohatec.cz

více info o VU3V na webu: vu3v.cz

Doplněte vhodně scházející křestní jméno:

Točí se, jak _____ v čepici

Nemůžu tomu uvěřit, připadám si jako _____ v Říši divů.

To jsem z toho _____!

Takhle večer už u rybníka nikdo nebývá, můžeš tam klidně vlézt na _____.

Na alkohol si dává od jisté doby pozor, pije s _____.

Když jsem byl mladý, bylo zakázáno nosit dlouhé vlasy, tomu účesu se říkalo _____.

Během kurzu první pomoci jsme dýchali do _____.

Co se pořád vrtíš? Sed' klidně, nebo máš tanec sv. _____?

Tohle normální člověk nemůže vydržet, mě by z toho už klepla _____!

Buď už zticha! Ječíš tady jak _____ u splavu!

Do ulice se přistěhoval nový soused – je to typický „pražskej _____“.

V naší práci si často připadám jako v _____ vidění.

Konečně dnes na nebi svítí _____.

Vyhrála jsem lístky na divadelní představení Je dobré mít _____.

V lese za naší chatou se objevila liščí _____.

Francouzům se říká _____.

Běž domů _____, čeká Tě _____!

Za jízdy v trolejbusu se všichni držte _____, ať nespadnete!

V televizi hrála Muzikantská _____ a pak _____, postrach ulice.

Můj nový kolega se jmenuje _____ – lovec žen.

Vypracoval: Mgr. Zdeněk Gloz „Paměťář“

Nové knihy:

Táborská, Dita – Malinka

Narodila se v porodnici, přesto je úředně nalezenec. Když ji totiž Ina s Jaromírem ke svým dvěma biologicky vlastním synům adoptovali, měla téměř ve všech kolonkách rodného listu vepsán údaj Neznámé. Ina rozuměla trápením, která Malce její složitý příběh přinášel. Toužila stát při ní, ale mnohdy to zkrátka nevyšlo. Dvaadvacetiletá Malka se dostává do nečekané životní situace, která ji nutí zaplnit prázdná místa svého života a odpovědět si na otázku, co vlastně dělá mámu mámou. Čtyřicetiletá Alice tohle promýšlet nepotřebuje - zřetelně to vnímá svou intuicí, avšak složité konstelace mateřství, do kterých se dostává, jsou i pro ni nečekanou výzvou. Host, 2021.

Dick, Phillip K. – Blade Runner

Jeden z nejslavnějších sci-fi románů. Rick Deckard je policejním agentem pověřeným likvidací lidských replikantů, dokonalých reprodukcí člověka, používaných pro práci na kolonizovaných planetách.

Schopnost empatie a lásky má údajně odlišovat androida od člověka, znamená proto kritérium při selekci podezřelých. Dickovi se v tomto románu podařilo vykreslit velice temný a přesvědčivý svět technicistní budoucnosti, ve které už téměř neexistují živá zvířata, jen umělá, a aby si člověk koupil živé zvířátko, musí si vydělat hodně peněz – třeba likvidací replikantů. Argo, 2023.

Priestley, Chris – Příšerné příběhy z Černé lodi

Vypravěčem strašidelných historek je mladý námořník, který se uprostřed bouřlivé noci objeví v málo navštěvované krčmě. Jeho vyprávění jsou povětšinou zasazena do uzavřeného prostoru lodi, kde se hrůza šíří rychleji a nelze před ní uniknout. Setkáváme se s přízraky, piráty i mořskými netvory; dojde však i na zjevení mnohem strašlivější, než o jakých se zdává v nejhorších snech. Kdo je vlastně onen námořník, který umíněně trvá na tom, že všechny jeho historiky se skutečně odehrály? Napínavé příběhy pro mládež. Argo, 2021.

Další nové knihy:

Kepler, Lars – Zrcadlový muž

Deník malého Minecraftáka – komiks 1. a 2. díl

Lewis, Susan – O minutu později

Táborská, Dita – Běsa

Muzea a galerie světa

Irská národní galerie v Dublinu

Kamenná budova z devatenáctého století nedaleko centra města obsahuje nejen irské malířství. Má rozsáhlé sbírky evropského umění plné nizozemských a italských mistrů. Přes 14 tisíc uměleckých předmětů je vystaveno v krásných prostorech. Moderní prostory se prolínají se sály hrdě kopírující minulá století v jejich kráse a lesku.

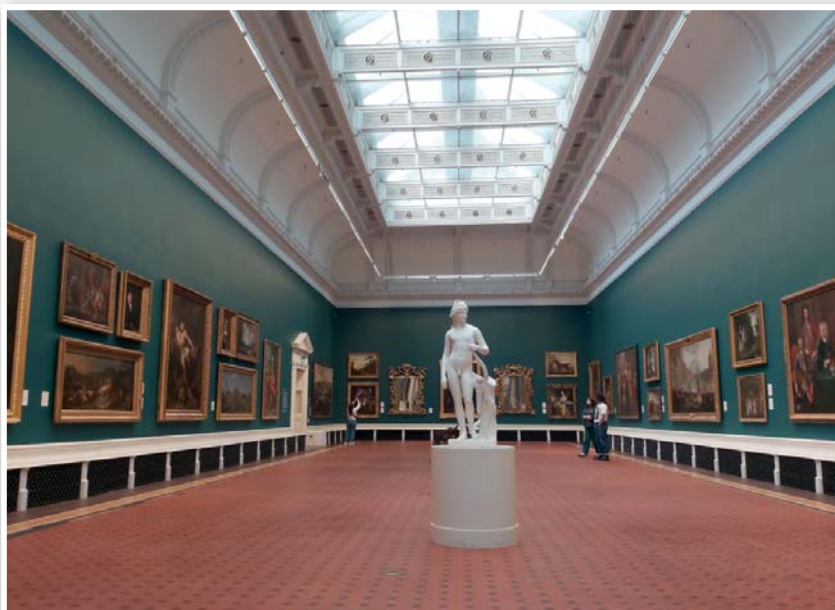
Nalezneme zde Rembrandta, Vermeera, Tiziana, Velazqueze i El Greca. Stejně tak Brueghela, Cranacha, Picassa, Rothka či Giacomettiho. V aktuálním rozdělení výstav si můžeme prohlédnout vedle stálých expozic ty dočasné jako třeba Vermeerovy návštěvy, Ženy impresionistky a Portrét Guinnesse od Frederica Osbourny.

Velmi mě zaujal štít s hlavou Medusy. Je od neznámého umělce ze sedmnáctého století, který jej pomaloval z obou stran. Olejomalba je na topolovém dřevě. Zatímco přední strana je ozdobena křivčící hlavou medúzy, vnitřní má vymalovány bojové scény. Štít byl určen převážně na vojenské přehlídky. Medúza byla v mytologii jednou ze tří sester, které byly proklety a místo vlasů měly hady. Tváře měly zuřivé. Když se do obličeje nestvůry někdo podíval, byl proměněn v kámen. Řecký hrdina Perseus sřál hlavu Medúzy a učinil konec nebo vlastně i začátek celé legendy. Víme, že podobnou, ale slavnější Medúzu namaloval Caravaggio v roce 1598 pro svého patrona Cardinála del Monteho.

Cestou do muzea si můžete v některé z tisíce dublinských hospod dát jejich Fish and Chips a zapít v pintou černého Guinnessu. Když v podniku zůstanete do večera, můžete zažít živou hudbu nebo vzácně i irský step, a to stojí za to. Každý zážitek by měl být komplexní. Milovník umění musí své zážitky správně seřadit a suchá cesta se nejvíce jako nejvhodnější v místech s tak lahodným mokem.

Ať žije umění!

Stanislav Zela

Farní okénko

Zprávičky

Covidová doba nám vzala hodně z našich svobod a jistot. Nemohli jsme chodit do kostelů, ani udělovat svátosti. Je třeba se začít navracet zpět a napravovat zameškané. **Udílění svátosti křtu i ostatních svátostí – přijímání, biřmování, pomazání nemocných, manželství** je pro všechny věkové skupiny, od dětí až po hodně dospělé, zkrátka bez rozdílu věku, po předchozí domluvě s knězem ve farnosti.

Prosíme mládež od 14 let i všechny farníky všech věkových kategorií, kteří by měli zájem v příštím roce o udělení **svátosti biřmování**, aby se do konce srpna přihlásili v sakristii. Následná příprava na tuto svátost by probíhala během celého školního roku (od září).

V sakristii farního kostela si mohou vyzvednout rodiče **přihlášku do náboženství**. Vyplněnou pak doneste do kostela nebo do poštovní schránky na faře do 8. září. Prosím rodiče, aby povzbu-

zovali děti k účasti v náboženství. Poznávat Boha – to je poznávat svět Jím stvořený, sebe a své povinnosti. **Výuku náboženství začneme v Rohatci v týdnu od 16. září.**

V neděli 25. 8. jste srdečně zváni na hodovou mši svatou ke cti sv. Bartoloměje.

9:30 hod. modlitba růžence za naše rodiny – povede rohatecké růžencové společenství

10:00 hod. slavnostní mše svatá s doprovodem Slovácké kapely Romana Horňáčka – hlavní celebrant a kazatel **P. František Šary, farář z Velkých Bílovic**

Po mši bude připraveno malé občerstvení. Prosím vás o hojnou účast v krojích.

Otec David

Příměstský tábor

Příměstský farní tábor v Rohatci na téma Stroj času byl pro děti nezapomenutelným zážitkem plným dobrodružství a objevů. Během týdne se účastníci vydali na fascinující cestu historií, od pravěku až po budoucnost. Aktivně se zapojili do různorodých kreativních a vzdělávacích aktivit. Děti si vyrobily vlastní modely strojů času, zkoumaly dinosauří svět, stavěly pyramidy a účastnily se středověkých rytířských turnajů. Program tábora byl pečlivě připraven, aby podněcoval dětskou zvědavost a rozvíjel jejich znalosti o historických epochách. Navíc děti získaly praktické dovednosti, například při experimentech inspirovaných vědeckou revolucí nebo při jednoduchém programování robotů. Vytváření vizí budoucnosti a práce s moderními technologiemi přinesly nové perspektivy a inspiraci. Celkově byl tábor úspěšný díky skvělému týmu vedoucích, kterými byli Vendy Sakmarová a Jakub Trávník. K ruce jim byli instruktoři Vojta Uher, Šimon Budík a Danielka Konečková. Nadšení účastníci si odnesli nejen nové znalosti, ale i spoustu krásných vzpomínek a přátelství.

Všem patří velký dík. Děkujeme také otci Davidovi,

který odsloužil mši svatou za všechny děti, rodiče, známé, pana kuchaře, paní kuchařku a jejich pomocníky. Děti se aktivně zúčastnily celé mše svaté, včetně ministrantů a scholičky, kterou na kytary doprovázeli Vendulka a Marcel.

Velký dík patří také našim farnicím, které na tábor přispěly potravinami, sladkostmi, nanuky, ovocem a peněžitými dary. Z celého srdce vám moc děkujeme.

Podpořili jsme také kinematograf Bratří Čadíků, když jsme se s dětmi vydali na pohádku Princezna na hrášku. Po skončení si děti daly přespávačku na faře. Samozřejmě pod dohledem dospělých.

Jakub a Anna Trávníkovi

Poděkování

Faru jsme začali rekonstruovat už za otce Roberta a pokračujeme i za otce Davida. Konečně se blížíme k závěru. Ve dvou místnostech se pokládalo lino, celá fara je vymalována. Dodával se nábytek. Máme krásnou faru pro naše společenství. Scházejí se tu děti, mládež i dospělí. Nutno podotknout a tím pádem poděkovat všem farníkům a spoluobčanům, kteří pomohli faru vybavit. Jsou to koberce, lustry, ložní prádlo, ubrusy na hodový oběd pro pozvané hosty. Dále polévková souprava, talíře, skleničky, kávové soupravy, příbory, utěrky, dečky, svíčky a mnoho dalšího k vylepšení celé fary. Samozřejmě jsme staré a nepotřebné věci vyvezli na sběrný dvůr, za což patří velké poděkování rohatecké pracovní četě pod vedením Jirky Hostýnka. Chlapci této

čety na jaře pokosili i celou zahradu. Staré věci se z fary vyvázejí, aby udělaly místo pro nové a hezké.

Fara je k hodům celá vygruntovaná, za což patří velký dík našim farníkům, jak starším, tak i těm mladším. Děvčata, jen tak dál.

Velké poděkování pro paní Jarku Capitovou, která šije pro kostel dečky na oltáře. Zhotovila krásné oblečky na Pražské Jezulátko, na faru ušila návleky na boty. Pokud farnost potřebuje něco opravit nebo ušít, víme, na koho se obrátit.

Velké poděkování paní Evě Šebestové, která se stará o praní, škrobení a žehlení všech věcí pro kostel. Když potřebujeme něco urgentně, vždy ráda a ochotně vyhoví.

Anna Trávníková

Manželství není jen lidský vynález

Proč se brát, když se tolik manželství rozvádí? Potřebujeme na svou lásku papír? A co si mám představit pod tím, když katolíci označí manželství za svátost? To je proto, že mají svatbu v kostele?

Na to všechno se dá reagovat moralizováním, nebo také pokrčením ramen a jakousi kapitulací před tím, co „se dnes myslí“, dělá a nedělá. Nejsou to ale všechny možnosti. Lze také přemýšlet o tom, kdo je člověk, na čem stojí manželství a co lidem život v manželství skutečně přináší. Z toho potom může vzejít i pochopení skutečnosti, že manželství je svátost.

Křesťanství nevidí v člověku jen hříčku přírody či kombinaci genů. Na základě Starého zákona věří, že člověk je stvořen k obrazu Božímu. A že je pro člověka velmi dobré, když „opustí otce a matku a přidrží se své manželky“, což platí oboustranně. Křesťané mají tuto větu ještě potvrzenou Pánem Ježíšem s významným dodatkem: „Co Bůh spojil, ať člověk nerozlučuje“. Jinak řečeno – to, co nazýváme manželstvím, není jen lidský vynález, není to jen jakási naše domluvená hra, kterou milý Pán Bůh snad toleruje, ale je to něco,

s čím ve své moudrosti počítal a počítá. Co je tedy pro člověka dobré, protože skutečné dobro Bůh nesporně chce.

Ovšem Bůh ví o křehkosti, hříšnosti a nestálosti člověka. A křesťanství s tím realisticky počítá. Křesťané věří, že Bůh poslal svého Syna jako osvoboditele od hříchu a jako dárce darů pro dobré vedení pozemského života. Tato Boží péče a tato obdarování jsou Bohem nabízeny a člověkem přijímány ve svátostech. Tedy ve skutečnostech, kde si můžeme být jisti Boží přítomností, která je posilující a pomáhající. Začíná křtem, pokračuje biřmováním, eucharistií a u mnohých svátostí manželství. Pokud se tedy dva doposud svobodní lidé rozhodnou k věrnému celoživotnímu svazku, který v církvi uzavřou, začíná svatbou jejich život ve svátosti manželství. Čili jejich zcela závazná společná cesta, kterou nastoupili oni dva spolu s Bohem. Ten se projevuje v jejich životě jako světlo, posílá a pomoci.

Muž a žena stojí před Bohem v naprosto rovnoprávném vztahu. O nějaké emancipaci není ani řeči. Muž je darem pro ženu, žena je zase darem pro muže,

a jejich vzájemný vztah je darem Božím. Jestliže je to dar, nemůžu k němu přistupovat jako kritik, jako ten, který si vybírá a kupuje. Žena, muž ani láska se nekupují, ani věrnost se neprodává. To vše je totiž velká milost.

Když o tom hovořím s krásnými mladými zamilovanými lidmi „Vy jste se nenášli, vy jste se od Boha dostali“. Při těch slovech jim mnohdy zajiskří oči. Tam, kde Pán Ježíš svoji láskou vstoupil, kde položil svoji dlaň, tam všechno překonalo očekávání člověka. Vznikla svátost. To je vztah Boha k nám a nás k Bohu.

PÉČE O DOBRÉ MANŽELSTVÍ JE ZÁSADNÍ ŽIVOTNÍ ÚKOL

Zůstává ovšem stále možnost volit svobodně dobro či zlo. Takže to, co má být žito věrně, může být lidskou nevěrností porušeno. Láska, úcta a věrnost v manželském svazku mohou být zraňovány. Je tedy na manželech, jestli budou u Boha hledat pomoc a odpuštění, jestli se nechají sami inspirovat jeho milosrdenstvím, jestli budou dávat Bohu za pravdu, aby to, co jejich společný život poškozují, překonali.

Nestačí si jen přát, „aby to bylo hezké“ a po čase nebo při potížích vše odhodit jako sešlapané boty, které vyšly z módy. Jde o živé lidi a jedinečný lidský život.

Skrze tuto svátost Bůh vstupuje mezi milující pár, aby ho posvětil a pomáhal jim v letech společného života. Manželství chtěl, naplánoval a dal k němu podnět sám Bůh. Pokud tedy člověk chce manželství co nejlépe pochopit a prožít, musí se s tímto Božím projektem společného života dobře seznámit.

Svatba je také výrazem procesu. Nebereme se jen proto, že jsme se včera potkali a byl to fajn večer. Bereme se proto, že jsme urazili kus cesty a dospěli jsme k tomu, že tento náš vztah přes krásnou a romantickou zamilovanost dospěl do bodu, kdy jsme si řekli, že je to něco, co chceme budovat dál, do budoucna, po celý

svůj život. Vzájemná láska je dobro. Chceme pro sebe navzájem vytvářet dobro.

Svatba v katolické církvi znamená velmi vážný životní závazek před Bohem a církví (celoživotní nerozlučitelnost, slib, že přijmu děti ochotně a že je budu vychovávat ve víře). Katolická církev pohlíží na manželství s velikou úctou a vážností, která není ve většinové společnosti zdaleka tak přijímána.

Bůh stvořil člověka jako muže a ženu, aby byli jedno a aby byli obrazem Božím. Proto to je jediná svátost, kterou neuděluje církev, ale kterou si udělují manželé navzájem. Církev zde vystupuje pouze jako svědek tohoto spojení a manžele provází požehnáním. V křesťanském manželství se má láska a věrnost Krista ke své církvi stát viditelnou. Mezi dvěma lidmi se tedy děje to, co se děje mezi Kristem a církví.

Podmínky přijetí svátosti manželství:

- křest alespoň jednoho z partnerů
- být svobodný nebo ovdovělý
- plnoletost
- uznání jednoty, věrnosti a nerozlučitelnosti manželství
- souhlas s přijetím dětí
- dva svědci

Sňatek mezi katolíkem a nekatolíkem (nepokřtěným) lze uzavřít za podmínek, že nebude bránit partnerovi ve víře a dovolí v katolické víře vychovávat děti.

Pokud katolický křesťan uzavřel jen civilní sňatek, může dodatečně požádat o zplnění před církví.

O své situaci se každý může poradit s knězem.

Otec David, rohatecký farář

Na základě: Aleš Opatrný „MANŽELSTVÍ NEJSOU SEŠLAPANÉ BOTY“

Spolky

Výlet Klubu důchodců na Břeclavsko

Na jaře jsme navštívili Hornácko a koncem května jsme se vydali na Břeclavsko. První naší zastávkou byla Poštorná a tam kostel Navštívení Pany Marie. Je to novogotický chrám postavený v letech 1895 - 1898 architektem Karlem Weinbrennerem a vídeňskou firmou Josefa Schvalzhofera. Bylo použito na 200 druhů cihel, dlaždic, tvarovek a glazované keramické krytiny, vyrobené v místní cihelně. Výšku má 50,7 m a je to jedna z hlavních stavebních atraktivit celé Břeclavi. Moc krásný chrám, stojí za návštěvu. Nedaleko kostela je Havlíčkova vila – prostor pro výstavy místních umělců. Tam nám byl promítnut film o dění v minulých časech - dokument o životě v Poštorné. Zajímavá podívaná. Potom jsme již vyrazili za dalším cílem naší cesty, a to do Pasohlávek, kde jsme měli objednanou plavbu lodí po Nových Mlýnech. Čekala tam na nás velká výletní loď, která dřív plula po Bodamském jezeře. Byla zhotovena v r. 1936. Nyní je zrestaurovaná a slouží na plavby u nás. Tam jsme se osvěžili, dobře najedli a vyslechli informace o vodních nádržích a okolí. Poslední akcí byla návštěva muzea Mušov – brána do Římské říše. Výstava byla zajímavá a poučná. Počasí nám tehdy, 29. května, přálo. Celý den bylo nádherné, a tak jsme se vraceli domů s pocitem krásně prožitého dne.

Divadelní představení s názvem DNA s Bolkem Polívkou a Aničkou Polívkou jsme viděli ve strážnickém kulturním domě 31. května. Tam jsme se také dobře pobavili.

Začátkem června jsme pořádali Pátek v klubu. Byli osobně pozváni jubilanti za celý letošní půlrok, celkem jedenáct. Srdečně jsme jim poblahopřáli a kdo mohl, tak si i zatančil za dopro-

vodu vacenovských Grufíků. Večírek se vydařil a po prázdninové přestávce se budeme těšit na 13. září, kdy se opět všichni rádi uvidíme.

Marie Hovězáková

Co bylo a co bude. TFA sezona je v polovině

Léto je v plném proudu, a to znamená jediné, hasičská sezona se převrací do své druhé poloviny a z rohateckého pohledu musíme říct, že to bude rozhodně ta zajímavější část roku. Ale pojďme postupně. Rohatečtí TFA závodníci se prozatím představili na jedenácti závodech a nutno říci, že ve svých kategoriích sbírají úspěchy. Není úplně prostor rozebírat veškeré výsledky do detailu, a proto vypíchneme ty zásadní.

Nicole Mokrušová rozběhla svou sezonu po mateřské pauze a hned zvládla vyhrát závod v Mělčanech. Když k tomu připočtu 5. místo ze Šlapanic a další umístění v top desítce v Moravské lize TFA, tak můžeme říci, že její návrat na závodní dráhu se vydařil.

Dominik Polach má prozatím za sebou 11. místo z Mělčan a 18. místo z Velké nad Veličkou. Na svůj zářivější letošní výsledek zatím stále čeká.

Tom Hovězák chtěl navázat na loňské výsledky a do jisté míry svůj chtíč naplnil 3. místem z Mělčan. Ze Šlapanic odvezl stejně

jako Nicole 5. místo a v Moravské lize TFA se pohybuje na hranici první a druhé desítky. Věříme, že v druhé polovině sezony ještě nějaké vavříny přiveze.

Michal Skřivánek si zatím zejména díky obrovským zkušenostem a dobře mířeného tréninku hlídá svou výkonnost, což dokazuje jeho umístění v závodech se statistikou čtyřech vítězství (Mělčany, Šlapanice, Prasklice a Bojkovice), dvou druhých a jednoho třetího místa. Díky tomu průběžně drží přední příčky v Moravské lize i lize MHJ v TFA.

Jak jsme ale zmínili v úvodu, ten pravý rachot teprve přijde. Zanedlouho totiž skončí ligové závody a veškerá snaha TFA závodníků se bude upírat ke kvalifikaci na mistrovství České republiky 2024. Podaří se Michalovi vyhrát krajské kolo a postoupit po páté v řadě? A co víc, přidá se k němu premiérově někdo další z Rohatce? Tyto otázky rozluští kvalifikační závod o hodovém vikendu. Samotné MČR pak proběhne 12.

10. 2024 v Brně.

Nicméně tou největší letošní akcí, která se zároveň zapíše do historie sboru v kolonce sport, bude účast Michala Skřivánka a Toma Letochy na Světových hasičských hrách, které se budou konat druhý zářijový týden v dánském Aalborgu. Jedná se o akci hasičů z celého světa, kteří se jednou za dva

roky sjedou, aby srovnali své síly v různých sportech, ať už je to atletika, plavání, tenis, triatlon, fotbal nebo třeba jízda hasičskou cisternou na čas a přesnost. Tom Letocha se zúčastní turnaje ve squashu, který právě s Michalem hraje přes deset let. Michal Skřivánek pak nastoupí ve své nejsilnější disciplíně TFA. Protože není na této planetě vyšší a lepší soutěž, nazývá se toto klání Mistrovstvím světa v TFA. Již nyní je zde přihlášeno bezmála 300 závodníků ze 42 zemí světa. Podaří se Tomovi a Michalovi prosadit? Kam se může ve světovém srovnání zařadit rohatecký hasič? Fanděte, držte palce a v září se vám rádi pochlubíme s výsledky.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří makají pro TFA team Rohatec, protože připravit organizačně účast na Světových hrách není zrovna jednoduché. Zároveň děkujeme všem, kteří nás podporují finančně, a právě díky nim můžeme v září letět závodit a plnit si tak svoje sny! Díky

Hasiči Rohatec

Květinový bál

Po delší přestávce uspořádala ZO ČZS tradiční Květinový bál. Oproti minulým rokům ale se dvěma změnami. A to v datu a v místě konání. Akce se uskutečnila 8. června v hostinci U Pagáča. Na uvítanou každá z žen dostala krásný květinový náramek. Celou atmosféru návštěvníkům zpříjemňovala kapela Kiša Maša Banda z Hodonína. V průběhu balu si každý mohl vyzkoušet kolo štěstí, kde samozřejmě většinu výher tvořily květiny. A zlatou tečkou pak bylo pohoštění, které pro všechny připravily naše členky. Věříme, že se akce líbila a přispěla k hezky strávenému večeru. Zároveň děkujeme všem, kteří přispěli ke zdárnému průběhu celé akce.

Marta Jašková, členka výboru ZO

Chovatelský hattrick naší mladé chovatelky

Věrka Dobešová, mladá chovatelka z Rohatce, dosáhla významného úspěchu, když se na Celostátním kole Soutěže mladých chovatelů 2024 v Kroměříži umístila opět na prvním místě! V kategorii králíků, ve starší věkové skupině, soutěžila s dalšími dvanácti mladými chovateli z celé České republiky. Věrka obhájila svůj titul vítězky již potřetí v řadě a získala také titul absolutní vítězky tři roky po sobě, když obdržela nejvíce bodů ze všech soutěžících na-

příč odbornostmi. Upřímné gratulace, smekáme klobouk a přeje-
me další úspěchy! Děkujeme za skvělou reprezentaci naší Základní organizace Českého svazu chovatelů Rohatec. Kvůli nadcházející plnoletosti bude Věrka příští rok na CK SMCH ve Dvoře Králové soutěžit bohužel naposled. Věříme, že zlatou medaili přiveze domů a zakončí tak svou kariéru mladé chovatelky čtvrtým vítězstvím.

Patrik Kmenta, jednatel ZO ČSCH Rohatec

Od našich přispěvatelů

Nejlepší předcvičovatelka je paní Ante Slezáková

Každý, kdo cvičí nebo sportuje v naší obci, ji zná. My ji chceme dnes všem představit při příležitosti krásného životního jubilea 85 let. Je skromná, usměvavá a fyzickou kondici a figuru jí můžeme jen závidět.

Hned na úvod se Vás musím zeptat, proč Vám všichni říkají paní Ante?

Abych pravdu řekla, nevím. Vzniklo to kdysi dávno v Maryši. Pravděpodobně.

Od kdy vlastně cvičíte? Kam sahají počátky Vaší sportovní dráhy?

Maminka byla sokolka a já cvičím od dětství. Bylo to v rodině. Moje sestra však sportovního ducha nezdědila. Tatínek hrával fotbal.

Vaší srdeční záležitostí je i spartakiáda. Nebo se mýlím?

V roce 1955 jsem byla jako dorostenka v Praze na své první spartakiádě. Některí dnes už možná nevědí, ale spartakiáda byla

hromadným tělocvičným vystoupením v Československu. Konala se jednou za pět let. Od roku 1955 do roku 1985 mimo rok 1970. Za to může vpád okupačních vojsk do naší země.

Strahovský stadion byl známý největší rozlohou na světě a kapacitou 250 000 míst. Koncertovali tam třeba i slavní Rolling Stones. Tam se muselo dobře cvičit?

V roce 1985 nás na ploše bylo 13 826 žen. Cvičily jsme se šátky na hudbu našeho Antonína Dvořáka. Byly to jeho známé Slovanské tance. Celkově cvičilo na spartakiádu velmi mnoho lidí, ale ti, co jeli do Prahy, byli v tom nejlepším výběru. Žen bylo nejvíc, a tak cvičily nadvakrát.

Váš manžel byl taky sportovec. Hrál fotbal.

Ano, říkalo se mu Borin. Měl přezdívku, protože Slezáků bylo více, tak aby se vědělo, který to je. Neměli jsme to doma jednoduché. Děti byly malé a já jsem odjela

cvičit. Maminka a manžel mně pomáhali a museli se o vše postarat. Včetně praní plenek. Bylo to náročné, ale všechno jsme zvládli.

Cvičení, která vedete každé pondělí, se nějak jmenují?

Říkáme jim „Aby záda nebolela“. Hodně žen se už tam vystříдалo. Mezi

nejmladšími a nejstaršími je docela velký věkový rozdíl. Dříve jsme cvičily na různém nářadí. Na kruhách, na koních i na hrazdě. Na začátku cvičení vždy byla roz-
cvička. Pak následovala jednotlivá nářadí a na uklidnění se chodilo dokola a zpívalo se. Nyní cvičíme jen na karimatce a máme dvojce činky, balóny a gumy. Jsme dobrá

parta a jednou ročně se scházíme U Capi-
tů na posezení.

Vím, že taky domlouváte školní srazy.

Asi je to nějaká deformace. Pořád mu-
sím něco organizovat.

K pečení taky nemáte daleko.

Já pečů furt. Děláám dobré koláče. Ho-

dové i takzvané pětikorunové. Moje parke-
ta jsou ale Boží milosti. Jsou sice velikonoč-
ní, fašankové, ale já je smažím v průběhu
celého roku. Jsou jednoduché na přípravu.
Dává se tam jen rum, smetana, žloutek
a mouka (že jsou Boží milosti od paní Ante
výborné, jsme vyzkoušeli osobně).

Anna Homolová a Stanislav Zela

První spartakiáda - Praha 1955

Poslední spartakiáda - Praha 1985

Ať žije naše cvičitelka Ante!

V srpnu oslavila ve zdraví, radosti a kráse významné životní
výročí 85 let naše milá cvičitelka paní Anna Slezáková, Ante.

Píšu ve zdraví, radosti, kráse a mám pro tato tvrzení i důkazy.

Zdraví - kdyby nebyla Ante v plné síle, nemohla by s takovou
vervou předcvičovat i o generaci mladším cvičen-
kám. Její hbitost nás nepřestává udivovat. Zatímco
některé z nás se ztěžka převalují na druhou stranu
podložky, Ante má z poloviny odcvičeno. Její vybí-
zení: „Děvčata, ty kolena až na podložku, jinak to
nemá cenu!“ mně zůstane v uších natrvalo.

Radost - asi má Ante tak jako my všichni lep-
ší i horší dny, ale já ji znám jen dobře naladěnou,
usměvavou a smějící se. A to je moc příjemné.

Krása - o tom, že je naše cvičitelka vždy ele-
gantně oblečená a hezky upravená, nemůže mít
nikdo pochyby. A navíc její klobouky jsou zdro-
jem obdivu nás všech! Proto také jeden apartní,
prý vhodný i na dostihy v anglickém Ascotu, od
nás dostala jako dárek k narozeninám. Milá paní
Slezáková, přeji Vám do dalších let jen to nejlepší,
radost, lásku a zdraví. Ať nás v rohatecké tělocvič-
ně proháníte ještě řadu let!

Za všechny cvičenky přeje Věra Šantavá

Morava, vodní tepna na cestě do světa

Příběhy z cest po Dunaji, Strymonu,
Vardaru, Černém, Marmarském a Egej-
ském moři.

Není nic jednoduššího než opatřit si
trochu důvěryhodné plavidlo, sbalit pár
švestek a vyrazit po naší Moravě z Rohatce
do Světa. Po téměř stojaté hladině doplujete
do Hodonína, přenesete jez, pak ještě ně-
kolik dalších, než se Morava prolne s Dyjí.

Trvá to nějaký čas, než se různobarevné
vody obou řek promísí a stanou se jednou
cestou, vedoucí k cíli, jenž je zároveň i po-
myslným startem do mezinárodních vod.
Dunaj pod Děvinem ve velkém oblouku
vymílá slovenské břehy a staví Moravu
před úkol takřka nesplnitelný, vklenout její
tichý proud do masy veletoku, hrnoucího
se sebevědomě kdesi ze západních dálav

do dálav jihovýchodních, do zemí, kde po-
hostinnost a respekt lidí okolo řeky i dnes
podtrhává někým kdysi vyřčené moudro,
že lidé v horách a okolo vod jsou jako jeden
organismus, nehledě na státnost, řeč a ná-
boženství.

Pokud se rozhodnete pokračovat od
Děvína dolů po proudu Dunaje, čeká vás
necelých devatenáct set kilometrů plavby,

v závislosti na tom, která ramena Dunaje si cestou, a hlavně na konci v deltě řeky zvolíte. Pro toho, kdo se bude posouvat vlastním pohonem pomocí pádla nebo vesel, bude trvat přibližně dva měsíce cesta, než jeho bárka přetne sladké vody řek se slanou vodou Černého moře.

Balkán začíná a končí pro každého jinde. Pro Osmany končil na chvostu jejich velké epochy pod Vídní, pro mne začíná pod Višegradským obloukem, kousek nad Budapeští. Pro Balkán takový, jaký je, dobrý i špatný, čistý i špinavý, se na tuto cestu, právě sem, vydáváte. Dunaj vás pronese svěbytnými krajinami států, které sice dnes patří do moderní Evropy, jak ji známe u nás, ale život, scénérie a lidé okolo vody jako by se mnohdy zastavili v čase. Budete pozorovat konfrontaci moderních měst se vším, co přináší a starého způsobu života, kdy lidé derou na březích řeky koberce, vyplouvají na rybolov na padesát a více let starých dřevěných čamcích, divoké koně, shlukující se na opuštěných ostrovech, stáda pasoucího se skotu na pobřeží delty, nepřehledné množství vodního ptactva, ryb a vůbec svérázného koloritu života okolo Dunaje.

Přes deltu do moře se dostanete třemi cestami, přirozeně vzniklými rameny Kilijským a Svatojiřským, anebo uměle vybu-

dovanou nekonečně dlouhou dálnicí mezi kamennými hrázemi přes Sulinu. Budete proplouvat lokalitou s největším výskytem rákosu na světě, kilometry mokřadů, bažin, jezer, zavodňovacích kanálů, stepí, ba i kousku pouště, ale z vaší loďky nic z toho neuvidíte. Budete sedět příliš nízkou nad hladinou. Pokud nemáte odvahu vydat se do tohoto labyrintu osobně, odkud cesta zpět může být pro samotného cizince osudová, můžete si životabujné okolí jen představovat. Černé moře za deltou vás uvítá několika vraky námořních i osobních lodí, utopených v kilometrech se rozpínajících kalných mělčinách, vyplavených každoročně proudem z Dunaje a hluboké a čisté moře, jak si jej idealizujeme, začíná až pod skalnatými útesy Severního Bulharska. Plavbou ve vlnách okolo mysů Kaliakra a Emine a přeplutím velkých zátok u měst Burgas a Varna protnete po celních povinnostech hranici Bulharska a Turecka. Do Istanbulu zbývá několik desítek kilometrů, a pokud vám bude přízeň Neptunova nakloněna, dá se celá cesta od Dunaje do turecké magapole zvládnout za tři týdny. Černé moře, to je skoro bez výjimek neustálý severovýchodní vítr od Krymu. Jeho směr se začne vzdouvat, handrkovat a bít se s břehy a lidmi na moři až v Bosporské úžině jako by se nemohl rozhodnout mezi Evropou a Asií.

Istanbul proplujete jako patnáct kilometrů dlouhým Václavským náměstím, kde pár metrů od nabřeží můžete obdivovat orientální architekturu, jakou ve střední Evropě nelze spatřit. Namísto asfaltu, aut a kolové dopravy, víří rozdivočenou hladinu ve stovkách plavidla všech druhů od zaoceánských trajektů přes lodní autobusy, kvalitující kyvadlově z asijské části města na evropskou a naopak, jachty, lodě, loďky, lodičky. Patnáct milionů lidí je znát i tady na vodě. Jestliže jste se dostali z rohateckého přívozu až sem, máte za sebou 2700 kilometrů a tři měsíce plavby. Za celou tu dlouhou cestu a nepřehledné množství zážitků, které jste cestou posbírali, je nutné tady zaplatit daň v podobě několikadenních tahanic s úřady, ohledně legitimního proplutí Tureckem.

A co teď? Co dál? Marmarské, původně Mramorové moře je obrovský protáhlý rybník ve vnitrozemí, linoucí se od Istanbulu na jihozápad, kde není vidět z jednoho břehu na druhý. Ani dalekohledem. Pro plavbu dále se vydejme okolo Asie, kde je pobřeží na rozdíl od evropského divoké, skalnaté a krásné. I tady jsou usazení dobří a pozoruhodní lidé. Úžinou Dardanely, širokým údolím spojujícím Mramorové a Egejské moře, proplul prý Hakan z Istan-

bulu na malém člunku s vesly a plavba byla tak nenáročná, že v pramíчке během toho usnul. Nutno doplnit, stalo se za ideálního bezvětřného počasí.

Za mysem Burnu bude vaše cesta dále pokračovat okolo písčitých pláží, kde před sto lety probíhala smutně krvavá a rozsáhlá zákopová válka, známá jako bitva o Galipoli. Pak několik dní poplujete pod stěnami vysokých tmavých skal, padajících kolmo do moře. Vítr je tady nečitelný a vlny vám půjdou do loďky z několika stran najednou. V ústí následujících řek, vlévajících se do moře po vaší pravici, možná na hladině spatříte obrovské karety s krunýři jak fotbalový míč, k písčitému

dnu nalepené rejnoky, a na rozpálených písčích a balvanech smečky malých neklidných krabů.

Plavba Řeckem, hlavně v období léta, vám dá zabrat. Síl vám bude rozežírat spálenou pokožku na rukou a obličeji i s hlavou budete mít jako jeden obrovský červený puchýř. Proto je třeba se z tohoto pekla zdekovat. Jednou z variant je odbočit do vnitrozemí a proti proudu řeky Strymon plout ve stínu lesa kam až to půjde. Pravděpodobně se pak stane, že za pár dnů zjistíte, že dál už to nepůjde. Řeka přijde o podstatnou část vody a začne se ztrácet mezi vyprahlými poli. Teď už není moc na výběr a jako nejpříjemnější řešení se nabízí vari-

anta dostat celou naloženou loďku osmdesát kilometrů po pevnině ze Strymonu na řeku Vardar, z Řecka do Makedonie a opět zabojovat s protiproudem. Jak tuhle etapu vymyslet a úspěšně zrealizovat už bude záležet na každém zvlášť.

Dále už poplujete sami, neboť moje pouť tady končí. Plavba z Rohatce okolo Balkánu do Makedonie vám může dát mezi osmi a devíti měsíci netradiční a velmi osvěžující etapy vašeho života, kterou si se všemi okolnostmi, událostmi, lidmi, scénériemi a zážitky ponecháte natrvalo v srdci. Příběhy, které tady příště budete moci číst, budou právě jedněmi z nich.

Radek Chabiča

Jen tak na okraj ...

I tentokrát můj příspěvek zůstává mimo hlavní proud Svatby v Rohatci. Psát navíc o vlastní „svajbě“, by nebylo asi to nejvhodnější. Můj problém byl v určitém zaostávání za všeobecným standardem. Už v době ZVS byla mezi spolubojovníky řada ženáčů a někteří zřejmě trpěli ztrátou paměti, co všechno u oltáře té své jediné naslibovali. Vrchol ztráty bdělosti a ostražitosti byl u jisté nejmenované mladé paní novomanželky při psaní vzkazu na peněžní poukázku. „Lojzíčku, buď hodný.“ Bez těch zaslaných peněz by asi byl na vycházkách přece jen hodnější. Po vojně jsem nastoupil na nové pracoviště s výraznou převahou dámského osazenstva, většinou ve vyšší věkové kategorii. Jediná svobodná dívka mě ráda seznámila s činností víc jak hlučného účtovacího stroje, a navíc i s „atmosférou“ na pracovišti. Poslední, ale důležitá informace. „Aby mezi námi bylo jasno – kluka mám!“ Není nad upřímnost. Na blondýnky jsem nikdy nebyl. Jitka stejně brzy odešla a změnila i profesi. Dokonce byla svého času i kolegyní mé budoucí jediné. A čirou náhodou v Ježově. Jak je ten svět malý. A tak jsem se rázem stal na pracovišti nejmladším. Dominantní dámský kolektiv si snad dal i socialistický závazek, že mě co nejdříve ožení. Nepodařilo se. Až vážně myšlená výstraha samotné tajemnice MNV mé rodné visky, že budu oženěn „z moci úřední“, a třeba i na útraty rady MNV, zabrala. Stručně řečeno – nebyl čas. Hned po vojně nedobrovolné zasnuby s fotbalovým Sokolem, když před nimi jsem odmítl mnohem výhodnější nabídku na předsedu ČSM. Pohled na hodový průvod s jediným krojovaným v režii mládežnické organizace mně postačil. Řízení kulturního života přes Osvětovou besedu jsem se už neubráníl. Do třetice všeho dobrého jsem byl zvolen v rámci jednotné a jediné kandidátky za poslance MNV. Aby toho nebylo málo, stal jsem se i členem rady MNV. Svobody jsem se vzdal zcela dobrovolně, i když v posledním měsíci kalendářního roku. Poslouchám již skoro celých 63 let, takže jsem zvolil pro mě dobře.

V Rohatci jsem do fotbalu spadl i bez svíce, ale mé opoždění v ženitbě mě stejně dostihlo. To jsem si uvědomil při náhodném setkání s F. Tomšejem. Kde jinde než na stadionu v Cihelnách. „To mně řekni, jak je možné, že jste hrávali s Petrem ve stejných letech a tvůj Víta hraje za jedničku, a jeho David teprve za žáky?“ Svůj podstatný podíl zaostávání jsem sebekriticky přiznal. Jinak mám radost, že jsem se konečně dočkal dopisovatele Rohateckého světa s tematikou Slavoje. Nechci se nějak loučit, ale pár vzpomínek, jen tak na okraj. Za našich „starých časů“ jsme tu a tam naše mladíky pouštěli do světa na zkušenou. A díky Olinovi Domanskému jsem

měl tu čest seznámit se (i když jen po telefonu) s legendou mládežnické kopané Zbrojovky Brno p. F. Haraštou. Měl jsem takový zvyk občas se poptat, jak si náš talent vede. Největší zklamání jsem zažíval v případě žáčků Bandových, kdy o ně sama projevila zájem RH Pardubice, tenkrát dorostenecká liga. Už při prvním telefonátu, jak že si vedou v novém, málem velkoměstském prostředí, se moje vidina budoucích přestupových částek poměrně rychle rozplynula. Pan trenér byl taky rozčarován. Talenty to i podle něho rozhodně byly, ale píle a vytrvalost tak nějak chyběly. S Jirkou Novákem při angažmá v Otrokovicích to byla trochu jiná příhoda. Všechna jednání probíhala docela hladce, až na ty nešťastné finance. Z podnikové praxe „plánování“ jsem věděl, že když chci získat potřebných 100, musím požadovat alespoň 300. Protihráč Ing. Karel asi nebyl v plánování moc „doma“ a údajně se o něj pokoušely mdloby. Takový dojem měli moji spoluvyjednávači. Uznal jsem, že příště musím trochu ubrat. Nikdo není dokonalý – to tuším říkával p. herec Krampol ve svém někdejší zábavném pořadu. I stalo se, že jsem nějak nedostatečně pohlídal termín přestupu téhož Jirky, ale v opačném směru, tentokrát z Mikulčic. Pátek byl opravdu ten nešťastný, kdy byl poslední možný den odeslání přestupního lístku. Ještě štěstí, že Maryša měla GŘ v Praze. Stihl jsem nejen naplánovat „služební cestu“ a obstarat zcela legálně bonbonieru v nejhezčím balení, a k tomu ještě odpovídající hmotnosti. Na příslušném místě jsem byl dřív než poštou doručená zásilka od protistrany. Měl jsem i štěstí – záležitost vyřizovala ONA. Bonboniera byla předána až po, čili žádné ovlivňování, nedej bože úplatek! Jiná zkušenost byla při pokusu o návrat Cyrila Blahůška z Králova Pole. Při prvním jednání nás odmítli. Po čase následoval dopis s přiloženou složenkou včetně vyznačeného obnosu. Pak dlouho nic, ani Cyra, ani vrácený obnos. Po delším čase jen úřední návštěva příslušníka (SNB), který si vyžádal ústřížek složanky o provedené bezhotovostní platbě (a dodnes ho orgán nevrátil). Horší bylo, že se nevrátil ani odeslaný obnos. Tak mezi námi, v přepočtu na současnost to až tak moc nebylo. Ale našemu blahé paměti Květimilovi, asi historicky nejdéle sloužícímu pokladníkovi Slavoje, byla i pouhá koruna drahá. Stejně bylo pro Slavoje velice dobře, že každíčkou korunku, než ji vydal, ne jednou v ruce obrátil. Na druhou stranu byl docela až šťastný při přijímání částek od výběrčích vstupného na utkání, ples, diskoteku. Stejně ho potěšil příjem z tomboly. Ani členské příspěvky nebyly k zahození. I příjmy z hodových turnajů nebyly zanedbatelné. Pro mne to byla nezvyklá novinka. Nesmířil jsem se

jenom se zažitou formou „dobrovolného“ vstupného, které nikdy nedosáhlo mistrákové desetikoruny. Jediná výhoda pro výběrčího, že nemusel vracet. Tak vyskytl se i žertěř, který nasypal porci mincíček – ale určitě jen z recese. Na počet platících to vycházelo + osm korunek, ale to povzbuzování více jak tisícovky příznivců bylo docela příjemné. A bylo se vždy s potěšením na co dívat. I s míčem se dá kouzlit. Všechno se nějak vyvíjí. Časem převažovala touha po vítězství před uměleckým dojmem. Vlastně kopaná není jako krasobruslení. A tak se musela postupně zpřísnovat i pravidla kdo může, či nesmí na hrací plochu. Inkaso členských příspěvků bylo i časově náročné, zvláště když byl rozptýl členů v prostoru Kolonie – Kopec. Ale dalo se to spojit i s pozváním na valnou hromadu. Možnost dozvědět se i něco z historie Slavoje, nebo získat podnět pro zlepšení celkové činnosti.

Co jsem dost dobře nechápal byl až nezvyklý „zájem“ některých spoluobčanů o místní kopanou. V roli výběrčího vstupného jsem nemohl přehlédnout docela hustý dav za hlavním vstupem na stadi-

on, který dálkově zíral byt' jen na malou část hrací plochy. A já jsem to v poloce na pokladně nebalil a nebalil. Uznávám – nebyl to moc hezký postoj. Nedopřát alespoň ten druhý poločas prožít plnohodnotně celý bez placení. Něco podobného jsem taky prožíval, když ZK Maryša svého času pořádal hody a daleko početnější „shluk“ netrpělivě očekával ukončení trapného vybírání vstupného. Pak jen hurá Pod zelené! Zápis do kroniky nám taky přibližuje výstavbu stadionu v padesátých letech minulého století. To bylo za dob J. Antoše – Puka. Cituji: „Kupříkladu obyvatelé přilehlé části obce zvané Cihelny dělali všemožné překážky, protože v zastaveném prostoru si kdysi bez povolení vybudovali studnu, která nebude nyní přístupná, dále si tam skládali dříví a slámu. Někteří majitelé luk pod stadionem zase žádali vybudování zvláštní cesty na louky, případně vybudování zvláštního vjezdu přes hřiště, ačkoliv vjezd i cesta na louky je možná bez jakýchkoliv překážek mimo hřiště.“ Toho negativního odstavce snad stačilo. Příště raději trochu pochval.

Vlastimil Hlaváč

Nemocnice TGM Hodonín informuje

K nedávno zrekonstruovaným operačním sálům přibyl v Nemocnici TGM Hodonín, která je jednou z páteřních krajských nemocnic, na konci jara i špičkový pavilon zobrazovacích metod s magnetickou rezonancí. Díky stamilionovým investicím se hodonínská nemocnice postupně mění na moderní zdravotnické zařízení. Poskytuje široké spektrum ambulantní i hospitalizační péče, jen v roce 2023 provedla 7140 hospitalizací. Nabízí 22 specializovaných ambulancí, celkem 205 lůžek a o zdraví a zázemí pacientů zde pečují více než 500 zaměstnanců. Jaké novinky nabízí?

Radiodiagnostické oddělení – magnetická rezonance pro pacienty všech zdravotních pojišťoven

Vyšetření magnetickou rezonancí nabízíme pacientům všech zdravotních pojišťoven. Objednávání se provádí telefonicky, a to na čísle + 420 518 306 334. Evidence se žádankou k vyšetření probíhá potom na

nové recepci. Prosíme pacienty, aby si nejprve vyzvedli své pořadové číslo u vyvolávacího zařízení. Doporučujeme, aby pacienta objednal přímo indikující lékař. Pokud se ale pacient objedná sám, musí mít při objednávání žádanku na MR vyšetření.

Nová křesla pro dárce krve na HTO i úprava pravidel pro darování

Nová komfortní křesla pořídilo do odběrové místnosti pro dárce krve Pracoviště hematologie a transfúzní služby. Od července letošního roku došlo také k úpravě některých podmínek a lhůt pro darování. Nově můžete krev darovat již 4 měsíce po operaci, endoskopickém vyšetření či např. tetování. Nově se krev povinně vyšetřuje na hepatitidu B, mění se také prodleva odložení odběru krve po návratu z různých destinací. Například po návratu z Egypta, Madeiry či Turecka je odběr možný po 1 měsíci. Více informací na <https://www.nemho.cz/informace-pro-darce-krve>.

Chirurgické oddělení nabízí plastovou „sádku“ OPENCAST

Tato lehká, prodyšná plastová fixace na předloktí, s kterou je možné se např. i koupat, je alternativou k té klasické. Po zahřátí a přiložení se OPENCAST vytvaruje přesně podle končetiny. Po vychladnutí drží tvar a fixuje zlomeninu tak, aby se správně zahojila. Jedná se o placenou službu v ceně 2500,- Kč, dětem do 18 let přispívá VZP 1500,- Kč ve formě bonusu.

Změna lékařů na Oddělení rehabilitace

Na pacienty se zde nově těší lékařky MUDr. Ilona Vojáčková, která se zaměřuje i na dětské pacienty, a MUDr. Natalie Schröderová. Ordinační hodiny lékařů najdou zájemci na www.nemho.cz, recepcie RHB oddělení na tel: +420 518 306 396.

NTGM se bude prezentovat jako významný zaměstnavatel v regionu

Máte doma budoucího medika, studenta zdravotní školy či žáka 9. ročníku, který se teprve bude rozhodovat o svém budoucím povolání? Stavte se u našeho stánku na Veletihu pracovních příležitostí v Hodoníně dne 10. října od 9 do 17 hodin., rádi se Vám představíme. Nabízíme možnost praxe, stáží i odborného výcviku. Nebo byste se rovnou rádi stali našimi zaměstnanci? Nabízíme pozice pro lékaře i absolventy, sestry i ošetrovatelský personál. Kontaktujte personální oddělení p. Lucii Švrčkovou +420 518 306 341, která vám sdělí další potřebné informace, případně zašlete svůj životopis na email: svrckova.lucie@nemho.cz.

Těšíme se na Vás!

Sport

Mistryní Evropy naše Lilien Janečková

Je jí teprve 9 let, ale už má za sebou pěknou řádku závodů plných salt, přemetů, rondat a různých silových cviků. To vše obnáší dnes moderní gymnastika, do které chodí Lilien od 6 let, Závodí pod oddílem All stars fitness Lužice, ve skupině Fit Kids A solo girl, kde už musí umět složitější a náročnější gymnastické cviky. Každý týden tréninky, o prázdninách soustředění, přes rok spousta závodů ve všech

koncích republiky, kam ji rodiče, kteří ji plně podporují, rádi vozí. Ono gymnastika to je taky dobře vypadat, hezký kostým, namalovat, načesat, a pak už skákat salta :) Letos 15. června se v Košicích konalo mistrovství Evropy (závodilo zde 7 států), celkově se závodů účastní 100-150 soutěžících různého věku. Lilien obsadila ve své kategorii krásné 1. místo a stala se tedy mistryní Evropy. Moc jí k tomuto

úspěchu gratulujeme. Loni závodila již také na mistrovství světa, kde obsadila třetí místo, letos se s novou sestavou pod názvem HARLEY QUINN, kostým Harley quinn a píseň Myself Me – NerdOut, zúčastní mistrovství světa v Chorvatsku, kde bude na konci září hájit barvy České republiky. Držíme palce a přejeme hodně štěstí!

Rozhovor uskutečnil Jara Adamec

Petr Stoklasa – modelář z Rohatce

Ke sportovnímu lodnímu modelářství mne přivedl můj otec. Sám jezdí moravský pohár již 20 let a pravidelně vyhrává, což může doložit nespočtem titulů.

Závod rychlostních člunů vysílačem ovládaných - lodní modelářství - rychlostní kategorie ECO: mini a standard. Toto je označení kategorií, ve kterých závodím.

Závody se jezdí na čas a vítězí závodník s nejvyšším počtem ujetých kol v dané dráze. Svět velkých závodních člunů, převeden do malých modelů, které se ovládají ručně. Závod absolvuje 6-8 závodníků.

Další kategorie, kterých se zúčastňuji, se jmenují: EX volně plovoucí a F4A polomakety.

Taktéž zajímavé kategorie, ale trochu jiné závodění, kdy se člověk musí spolehnout na přesnost v projetí určené dráhy.

Petr Stoklasa mladší jezdí třetím rokem a je několikanásobným vítězem moravského poháru v obou kategoriích. Na mistrovství žáků České republiky obsadil v roce 2024 3. místo.

Já jsem teprve na začátku tohoto sportovního odvětví, nicméně výsledky a umístění mne motivují k další práci a věnování se tomuto odvětví.

Vodní plochy, na kterých se jezdí závody, jsou pro mne dalším lákadlem. Radějovská Lučina, Třebíč, Třinec, Třešť, Dolní Žleb, to jsou všechna místa, která jsem díky závodům poznal.

Závěrečný závod republikový se jezdí v Třeboni a my přejeme mladému modeláři, aby v příštím roce ozdobil svoje triumfy o vítězství.

Oldřich Domanský

Rohatec na mistrovství Evropy

Nebývá to zvykem, aby si člověk při sledování televize uvědomil, že se dívá na Rohatčana. Tuto šanci jsme měli všichni při sledování květnového mistrovství Evropy ve fotbale hráčů do 17 let. A naše radost byla o to větší, že hned první gól na šampionátu za Českou republiku vstřelil náš rohatecký Pepa Kolářík. Jeho skvělou formou, kterou si přinesl z úspěšné sezóny ze Slavie Praha, kde s kategorií U17 získal titul mistra ČR, jsme mohli sledovat i v dal-

ších zápasech, do kterých zasáhl. Pro tým byl platným střelcem i nahrávačem. Postupně Češi porazili Kypr, Ukrajinu i Srbsko a vyhráli svoji skupinu. Ve čtvrtfinále narazili na Dánsko, se kterým bohužel vypadli na penalty. Z Pepových slov to byla dobrá zkušenost, zažili i atmosféru, kdy na stadionu fandilo více než pět tisíc diváků, a to je v mládežnických kategoriích věc neobvyklá. Při našem letním povídání o fotbale jsem se ho ptal, jestli mezi hráči v reprezentaci existuje i nějaká ta klubová „nevraživost“. Přeci jenom na dospělé úrovni to v naší české lize mezi hráči i fanoušky občas vře. V mládežnických kategoriích to tak hráči ještě neberou a atmosféra mezi kluky je přátelská, i když vědí, že každý zápas sleduje množství hráčských agentů. A snem každého mladého fotbalisty je uspět i v dospělém fotbale a hrát na nejvyšší úrovni. Pepu Koláříka můžeme letos vidět v reprezentaci ČR do 18 let. Nyní už má se Slavií Praha rozehranou další ligovou sezónu již ve věkové kategorii U19. Už jako malý kluk neměl strach, chodil mezi dospělé bývalé fotbalisty si v neděli dopoledne zahrát na rohatecký pažit. Kdo z nás tehdy mohl tušit, že Pepa bude střílet góly za českou reprezentaci. Mnohaletý trénink a práce mohou přinést úspěch. Ať už se Rohatčanům daří v čemkoliv, měli bychom na ně být pyšní. Přejeme do další sezóny pevné zdraví, a ať se daří.

Jara Adamec

Proběhl letní příměstský tábor pro děti v areálu Slavoje v Cihelnách

Na hřišti Slavoje v Cihelnách se uskutečnil již druhý ročník příměstského tábora mladých fotbalistů – dětí z Rohatce. Pondělí až pátek docházeli do našeho areálu od nejmenších ročníků 2019, tedy pětiletých dětí, až po kluky a holky, kteří již reprezentují Slavoj pár let.

Pod vedením Ondřeje Vacenovského, Elišky Jakubčikové, Jakuba Hazlingera, paní Ivy Rezkové a ing. Jiřího Vavrdy byly děti v permanenci celá dopoledne a končily v 17.00 hodin. Trénink, hry, soutěže, prostě vše, co mají rádi a zdokonalují přitom své tělesné dovednosti.

Středa byla vyhrazena výletu do lanového centra Hájenka park. Děti si vyzkoušely zábavu v korunách stromů. Bezpečná zábava pro děti od 3 let, kdy na třech okruzích dle obtížnosti měly 12 lanových překážek ve výšce 1,5 m až 6 m. Žebříky, síť, lávky, houpačky, prostě vše, co mají tak rádi.

V pátek se uskutečnilo vyhodnocení, předání cen a diplomů společně s dobrotami, které věnoval partner této akce Candy Plus s.r.o. se sídlem v Rohatci.

Představujeme hráče

David Mlynařík

Pocházím z Hodonína.

S fotbalem jsem začínal v FK Hodonín jako přípravkář, když mně bylo 7 let. K fotbalu mě přivedli rodiče. V Hodoníně jsem prošel všemi kategoriemi až do dorostu. V 16 letech jsem přestoupil do dorostu Slavoj Rohatec. Můj první zápas za dospělou kategorií byl ve Slavoji v mých 18 letech, kdy na mne ukázal tehdejší trenér a od té doby jsem členem A mužstva.

Ve Slavoji jsem již devátým rokem. Je tu dobrá parta kluků, kteří se fotbalem baví, a máme skvělé zázemí, které jde dohromady s ambicemi klubu. Mezi moje záliby patří hlavně sport. Oblíbeným fotbalovým klubem je Arsenal a můj oblíbený hráč je Martin Odegaard.

Martin Domanský

První krůčky nemohly být směřovány jinam než na hřiště v Cihelnách, kde jsem se narodil. Taťka aktivní hráč a následně i můj první trenér v přípravce.

Prošel jsem všemi žákovskými kategoriemi a v dorostu jsem si vyzkoušel půlroční angažmá v Hodoníně.

V bráně A mužstva Slavoj chytám od roku 2013 nepřetržitě až do dnešních dnů. V době, kdy měl Slavoj i B družstvo, jsem za něj rád nastupoval. Tehdy se povedl postup do OP Hodonín, skvělá věc. Taktéž jsem nastoupil v mistrovském zápase po boku svého otce v jednom týmu, což je rarita ve Slavoji a jeho historii. V kabině Slavoj je od počátků, co tam jsem, skvělá parta lidí, kteří se fotbalem baví a žijí tím. I když to vždy výsledkově nemusí vyjít, pořád si myslím, že předvádíme fajn fotbal a bavíme tím lidi u nás i po okolí.

Slavoj Rohatec má v dnešní době skvěle vybavený areál a podmínky pro fotbal jsou perfektní. Jsem rád, že mohu být součástí této rodiny a přispět. Mluví se hodně o možnosti zahrát si vyšší soutěž. Určitě by bylo fajn to zvládnout a věřím, že všichni kolem mne to chtějí taktéž.

Žiji na Soboňkách se svou přítelkyní a máme tam již společný dům. Pracuji ve společnosti Czech Unite Mont. Je to práce v oboru, kde využívám vzdělání z vysoké školy.

Jakub Tomšej

K fotbalu jsem měl odmala přirozeně blízko díky taťkovi. Začal jsem v našem modrobílém Slavoji. Starší žáky a mladší

dorost jsem strávil ve Veselí nad Moravou. Odtud jsem se vrátil do Rohatce, kde jsem ještě v dorosteneckém věku nahlédl do A mužstva Slavoj.

Po roce doma jsem hostoval v FK Hodonín. Tohle považuji fotbalově za nejlepší rozhodnutí. Jelikož mně Hodonín dal hodně jak fotbalově, tak jsem tady taky potkal spoustu skvělých kamarádů a spoluhráčů, se kterými to čutáme doteď (Igec, Dohny, Věna, Neta).

Následoval návrat do Rohatce a adaptace na mužský fotbal. Hodonínský dril mě připravil dobře, bohužel jsem si v 19 letech přetrhl zkřížený vaz v koleni. Na rok jsem si pak z Rohatce stihnul odskočit k rivalovi do Ratíškovic.

Na zranění a operace v našem týmu asi vedu. Ale i takový je fotbal. Na druhou stranu se věnuji spoustě jiných sportů, kde pro zranění nemusí člověk daleko.

Momentálně si fotbal v Rohatci náramně užívám. Je pro mě skvělý relax po náročné práci, kde provozuji vlastní pekárnu, a tak mimo sport nedokážu vypnout hlavu. No a mimo to, že je klub v rozkvětu a všichni si užíváme umístění v tabulce. Tak já už v 31 letech patřím k nejstarším hráčům kabiny. A jelikož k nám přišli mladí kluci, tak si roli moc užívám. Snažím se jim pomoci jak na hřišti, tak v kabině. Pravda ale je, že mladoši spíš pomáhají mně. Díky mojí soutěživé povaze se je snažím předčit a oddálit tak fotbalový duchod.

Kabina je v Rohatci skvělá, trávíme spolu spoustu volného času, znají se naše partnerky, manželky a celé rodiny.

Slavoj je komunita lidí a o tom by fotbal na vesnicích měl být především.

Marek Herzán

Moje úplně první fotbalové počátky byly v Hodoníně, odkud pocházím. Na hřiště tehdejšího Sokola mě v šesti letech přivedl můj otec.

Po dvou letech jsem se přesunul do Rohatce, kde jsem odehrál veškeré mládežnické kategorie od mladších a starších žáků až po dorost.

Po dovršení mládežnických let jsem se zkontaktoval s panem Lejsalem, který mě přivedl do Vracova, kde jsem působil moje první dva roky dospělého fotbalu a vyzkoušel si krajský přebor a divizi. Nepřelíš mnoho herního vytížení mě přivedlo na jeden a půlroční hostování do Dubňan a návrat do Vracova, který již v té době působil v 1. B třídě.

Poté jsem kývl na nabídku Kyjova, kde jsem odehrál další dvě sezony, abych se vrátil ke svým kamarádům do Rohatce, kde jsem vlastně doposud.

Slavoj má skvělé zázemí jak pro děti, tak dospělé a nadstandardní podmínky pro krajskou úroveň fotbalu.

Těší mě také zájem veřejnosti a lidí o fotbal v obci, kteří zde za poslední roky vybudovali krásný areál s vyzítím pro všechny věkové kategorie.

Těším se, že dokážeme soutěž vyhrát, abych mohl spokojeně skončit tam, kde to vlastně celé začalo.

Co Slavoj Rohatec připravuje pro své fanoušky a příznivce v ročníku 2024/2025

V polovině července začala příprava A mužstva na sezonu 2024/2025.

Pod vedením trenéra Zdeňka Horáka, hrajícího asistenta Marcela Lašáka a vedoucího mužstva Stanislav Urbánka.

K přípravě se hlásilo 20 hráčů. Tak jak to v začátku sezony bývá, dochází ke změnám v kádru, kdy hráči odcházejí a přicházejí.

Přestoupil a odchází Filip Vanda, který odehrál v dresu Slavoj více jak 12 sezon a patřil k základním stavebním kamenům našeho mužstva. Fildo, děkujeme za léta strávená v modrobílém dresu a ať se v Kozojídkách, kam odcházíš, daří a fotbal tě dál těší. Věříme, že se brzy v Rohatci setkáme a budeš i nadále součástí klubu, kterému jsi tolik dal.

Michal Konečný, taktéž dlouhá léta stálice v našem dresu. Michal nás navštíví na hody jako hráč Dubňan.

Sam a Daniel Netopilovi zkusí svoje umění a štěstí ve Veselí nad Moravou.

Pavel Konečný, kapitán A mužstva, přerušil činnost z důvodu vytíženosti. Bude členem B mužstva. Pavel je živnostník, začal stavět a ta krásná zpráva je, že čekají další přírůstek do rodiny. Pavli, ať je to zase kluk a obléká časem dres Slavoj, jako jeho otec.

Příchody jsou výrazné, zkvalitní, posílí kádr a zvednou konkurenceschopnost na všech postech.

Předseda oddílu Rostislav Tomšej a Jakub Rezek měli delší dobu v hledáčku hráče, kteří po letních jednáních jak s kluby, tak s jednotlivými posilami dopadly.

Představujeme:

Lukáš Kumpán – stoper z Gbelů

Benjamin Masaryk – stoper z Holíče

Jarek Zbytek – střední záložník z Kozojídek

Martin Malacka – útočník z Mutěnic

Ján Vrablic – útočník z Velkých Pavlovic

Již při prvních přípravných zápasech se ukázala kvalita, kterou kluci mají.

Slavoj Rohatec zakládá B mužstvo od sezony 2024/2025

Každý, kdo sleduje fotbal v naší obci, musí uznat, že vedení klubu společně s obcí posunuje areál v Cihelnách a organizaci Slavoj k lepšímu.

Jsme viditelnější v rámci okresu a kraje, a to vše přináší zájem stát se součástí klubu.

V první řadě je tu mládež, kterou se nám podařilo vrátit do počtů, které jsou potřebné k hraní soutěží. K dnešnímu dni máme více jak 120 dětí od 5 do 18 let za-

pojených v 6 kategoriích. Dorost se nám rozrostl na počet 22 hráčů, což je nevidané v našich podmínkách. Tady je vidět práce trenéra ing. Pavla Račáka, který se po roční pauze vrátil mezi nás a opět bude odvádět dobrou práci s mládeží. O všech kategoriích se stará 14 trenérů, kteří mají odborná školení a fotbalové licence, zaplacené Slavojem v rámci vzdělávání.

V měsících, kdy se hrají soutěže, jsou naše hřiště plná dětí a dospělých. V per-

manenci je celý areál a žije to tam lidmi, kteří mají společný zájem, chuť a vášně pro fotbal. Pro mne jako člověka, který je ve Slavoji skoro 35 let, je radost pomáhat a být toho součástí.

To vše, co začalo probíhat, přitahuje zájem lidí, kteří již ve Slavoji působili, tj. hráčů, kteří odešli z výkonostních důvodů, hráčů, kteří se nemohli věnovat fotbalu naplno, mladších, kteří nedosahovali výkonosti pro A mužstvo. Tito všichni apelovali na to, že si chtějí taktéž užívat společnosti Slavoj a zažívat znovu fajn chvíle v areálu, se svými kamarády.

Proto od sezony 2024/2025 po rozhodnutí výboru Slavoj zakládá – B – družstvo. Po novu již 9. liga s působností na okrese Hodonín. Pod vedením bývalých hráčů Slavoj Petra Semotána hlavního trenéra a asistenta Jaroslava Kouřila se kluci sešli k prvním tréninkům v polovině července a mají za sebou již vyhraný přípravný zápas před domácím publikem.

Takže vzhůru do boje mladíci a starší zkušení hráči.

Oldřich Domanský

Příměstský tábor - Slavoj

CANDY PLUS ROHATEC
SRDEČNĚ VÁS ZVEME NA

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

30. 8. 2024 13–18 hodin

PŘIJĎTE SE PODÍVAT, JAK SE VYRÁBÍ
VAŠE OBLÍBĚNÉ CUKROVINKY PEDRO

MŮŽETE SE TĚŠIT NA:

- EXKURZE
- OCHUTNÁVKY NAŠICH PEDRO VÝROBKŮ
- ZÁBAVU PRO MALÉ I VELKÉ
- OBČERSTVENÍ

Vítězná 200/6, Rohatec, www.candyplus.cz

Obec Rohatec
Obecní knihovna Rohatec

**BESEDA S
CESTOVATELEM
MICHALEM ŠTĚPÁNKEM**

středa 9. října 2024
18.00 hodin
Obecní knihovna Rohatec
vstupné dobrovolné

www.stepynacestach.cz
fb.com/stepynacestach

LIBANON
ZEMĚ HOR, CEDRŮ A UPRCHLÍKŮ

„Na malém území ohraničeném Středozemním mořem, Sýrií a Izraelem se zvedají hory, po zemi jsou roztroušeny starobylé památky, servíruje se zde uznávaná kuchyně a nábožensky se jedná o velice koncentrovaný pel-mel... Nablýskaná metropole Bejrút, famózní město Tripolis, část LMT (LebanonMountainTrail), starodávny Byblos, Baalbek a poklidné město Zahlé jsou jen letmou ochutnávkou toho, co tato destinace nabízí. Blízkovýchodní zemi s největším počtem uprchlíků jsem navíc pro jistotu opustil předčasně díky silným protivoládním demonstracím.“
Michal Štěpánek

Michal Štěpánek. Z akce se budou pořizovat fotografie.

OBEC ROHATEC
OBECNÍ KNIHOVNA ROHATEC

**STRÁŽCI
TAJEMSTVÍ**

Legends a mýty je nazývají „Strážci“, „Zářícími“, „Mágy“, „Velkými učiteli“ anebo je rovnou posazují na piedestal vyhrazený Bohům. Kdo ale byli oni neznámí doopravdy a odkud přišli? Pocházeli z bájně Atlantidy či z jiného prastarého kontinentu, který zničila živelná katastrofa a donutila je hledat si nový domov? Vydejme se po stopách Strážců tajemství.

**přednáší
PhDr. Arnošt VAŠÍČEK**
spisovatel, scénárista,
záhadolog

**pátek 1. listopadu 2024
17:30 hodin**

Obecní knihovna Rohatec
vstupné dobrovolné

Arnošt Vašíček
NEDOBYTÁ SIFRA
STRÁŽCE DUŠÍ
TAJEMSTVÍ DABLOVY BIBLIE

Z akce se budou pořizovat fotografie.

Obec Rohatec
Obecní knihovna Rohatec

**PŘIJĎTE POTRÁPIT
SVŮJ MOZEK!**

**Lekce trénování paměti
v rohatecké knihovně**

Trénink paměti je vhodný pro všechny věkové kategorie, studenty, rodiče, seniory, pacienty s různými formami oslabení paměti.

**Kdy: první lekce úterý 22. 10. 2024
další lekce: 29. 10., 12. 11., 26. 11., 3. 12., 10. 12., 17. 12.**

**V kolik: vždy 8:15- 9:15 hodin
Kde: Obecní knihovna Rohatec
Za kolik: 50,- Kč**

PSACÍ POTŘEBU S SEBOU!

TRÉNINK VEDE MGR. ZDENĚK GLOZ

KULTURNĚ MUZEJNÍ KOMISE A
OBEC ROHATEC VÁS SRDEČNĚ
ZVOU DO MÍSTNÍHO MUZEA
NA VÝSTAVU

Krása výšivky

RŮZNÉ DRUHY,
TECHNIKY A VZORY

NEDĚLE
18. 8., 25. 8. A 1. 9. 2024 OD 10:00 DO 17:00 HOD.

PONDĚLÍ
26. 8. 2024 OD 13:00 DO 18:00 HOD.

Těšíme se na Vás!

BAŤŮV KANÁL
DSO OBCE PRO BAŤŮV KANÁL
vyhlašuje

FOTOSOUTĚŽ

VYFOŤ BAŤŮV KANÁL

ANEB BAŤŮV KANÁL POHLEDEM OBJEKTIVU

POŘÍDILI JSTE ZAJÍMAVOU FOTKU
BAŤOVA KANÁLU NEBO ŘEKY MORAVY?

Podělte se s námi o své fotografie.
Vyhrát můžete zajímavé ceny.

Vyhraj:
1. cena: poukázka na nákup foto techniky v ceně 3.000,- Kč
2. cena: poukázka na plavbu lodí
3. cena: paměťová karta 32 GB + USB flash disk 32 GB

Své fotografie zaslějte na e-mailovou adresu: fotosoutez.batuvkanal@gmail.com

TERMÍN FOTOSOUTĚŽE:
10.7.2024 – 30.11.2024

Podrobná pravidla soutěže naleznete na webových stránkách
WWW.DSOOBCEPROBATUVKANAL.CZ

Obec Rohatec a Rohatecká chasa
Vás srdečně zvou na

Bartolomějské HODY

25 | 8 | 2024

Předhodová zábava:
16 | 8 | 2024
Hospoda U Pagáča
pátek od 19:00
hraje CM OLINA
Vstupné 80 Kč

Hodky:
30 | 8 | 2024
KD Rohatec
pátek od 20:00
hraje DH Sobůláci
Vstupné 100 Kč

Hodová neděle:
10:00 Mše svatá
13:30 Zahájení krojovaného průvodu
u stárky Matěje Bohdálka v ul. Strážnická
15:00 Chasa u stárky Markéty Otrubové v ul. Slovická
15:30 Žádání pana starosty o povolení hodů u Obecního úřadu
16:00 Průvod pod zelené
16:30 Odpolední zábava pod zeleným | Vystoupení Mužáků z Rohatce
21:00 Večerní zábava pod zeleným | Slovická kapela Romana Horňáčka
Vstupné 100 Kč

Queenie

Olga Lounová Šroti Tereza Mašková

31.8.2024

ROHATEC III.

vstup do areálu od 14:00

Vstupné: 350Kč předprodej
400Kč na místě
Děti do 13 let vstup ZDARMA
Předprodej: www.smsticket.cz

BOHATÁ TOMBOLA

GENERAL PARTNER: PLUS
Hlavní PARTNER: GARDY
MODALIT PARTNER: JIH
PARTNER AKCE: FORLIT, ELVOREV, AUTORENOVA, netconnect, SLEDUJ, DELTA METAL, PRONOSKOP

Přehlídka
mužských a ženských sborů

16. ročník

Za Rohatcem, za dědinu
sobota 7. září 2024 v 15.00 hodin
letní kino Rohatec, při nepřízní počasí v K.D

Vstupné 100 Kč

ŽS Zpěvulenky z Čeložnic, MS Mikulčice, MS Paniháj,
MS Svatobořice Místřín, MS Lužice, MS Rohatčané

Během přehlídky budou členy místní ZO ČSŽ vyhlášeni vítězové soutěže o
"Nejkrásnější upravený balkon, okno a předzahrádka."

KOVOŠROT ROHATEC
Výkup elektrošrotu a barevných kovů, prodej obilovin, krmiv a chovatelských potřeb

STŘECHY MACHÁČEK

IS INŽENÝRSKÉ STAVBY HODONÍN, s.r.o.

Tomšejovi

REPOS-ING

SEDŮVÁ DESIGN SERVICE

ČESKÁ UNIE MONT

W

ZO ČSCH Rohatec
pořádá 28.-29.9.2024
MÍSTNÍ VÝSTAVU

drobného zvířectva
v chovatelském areálu v Rohatci

Otevřeno pro veřejnost
SO 14:00 - 18:00, NE 9:00 - 16:00
Vstupné 30,-Kč, děti zdarma
Bohatá tombola a občerstvení zajištěno

Na Vaši účast se srdečně těší chovatelé z Rohatce!
www.zocschrohatec.wbs.cz

KIŠA MAŘA
BANDA
LIVE MUSIC

ROHATEC
U PAGÁČA

SOBOTA 7. ZÁŘÍ 2024
START V 18:00 HODIN

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST ROHATEC
A OBEČ ROHATEC VÁS SRDEČNĚ ZVU

do farního kostela
NA HODOVOU
MŠI SVATOU
ke cti sv. Bartoloměje
25. srpna 2024

- 9:30 HOD. MODLITBA RŮŽENCE ZA NAŠE RODINY. POVEDE ROHATECKÉ RŮŽENCOVÉ SPOLEČENSTVÍ
- 10:00 HOD. SLAVNOSTNÍ MŠE SVATÁ S DOPROVODEM SLOVÁCKÉ KAPELY ROMANA HORŇÁČKA

HLAVNÍ CELEBRANT A KAZATEL P. FRANTIŠEK ŠÁRY, FARÁŘ V BÍLOVICÍCH

PO MŠI SVATÉ BUDE PŘIPRAVENÉ OBČERSTVENÍ.
SRDEČNĚ ZVEME KROJOVANE KAŽDÉHO VĚKU K ÚČASTI NA SLAVNOSTNÍ MŠI SVATÉ.

TÉMA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA - BAŤA A ROHATEC

Rohatecký svět – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Obec Rohatec, IČ:00488526, řídí redakční rada při OÚ Rohatec, tel.: 518 359 230, webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: info@rohatec.cz.

Šéfredaktor Stanislav Zela, jazyková korektura Lenka Hostýnková, členové Ing. Jarmil Adamec, Ph.D., Zdeněk Bíza, Luděk Durdák, Vlastimil Hlaváč, Anna Homolová, Božena Vlácilová.

Otištěné názory a stanoviska nemusejí vždy odrážet názor redakce.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat příspěvky, aniž by byl změněn jejich smysl.

Vychází šestkrát ročně nákladem 1400 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419.

Uzávěrka je vždy k poslednímu dni lichého měsíce.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz

www.rohatec.cz

